

GLASLOVSKY JEDNOTE

OFFICIAL ORGAN

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1888 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

If undelivered return to:
"GLASLOVSKY JEDNOTE"
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Sworn circulation 15,700
 Issued every
 Wednesday
 Subscription rates:
 For members yearly \$2.00
 For nonmembers \$1.50
 Foreign Countries \$3.00
 Telephone: Randolph 628.

Največji slovenski tednik
 v Združenih Državah.
 Izhaja vsako sredo.
 Ima 15,700 naročnikov
 Naročnina:
 Za člana, na leto \$2.00
 Za nečlane \$1.50
 Za inozemstvo \$3.00
 NASLOV
 uredništva in upravnništva:
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 628.

Stev. 27. — No. 27.

CLEVELAND, O., 1. JULIJA (JULY), 1925.

Leto XI. — Volume XI.

KDO LAŽE?

"GLAS NARODA" POTVARJA DOPISE.

V št. 130 in 140 "Glas Naroda" priobčena dopisa neke članice društva št. 78 K. S. K. Jednote sta povzročila dosti šuma. Tajnica označenega društva je že v zadnji številki "Glasila" na podlagi izjave one članice razkrinkala urednika "Glas Naroda," da je njen dopis po svojem predelal in dostavil reči, s katerimi se ona članica ne strinja.

Dasiravno je to urednik "Glas Naroda" dobro vedel, je v svoji netaktnosti vseeno v svoji številki 147 ponovno napadel našega glavnega predsednika, sobrata Antona Grdina, češ, da gospod Grdina laže?

Res je, da dopisov ni treba pisati v uredništvu. Je li pa lepo in gentlemenško dopise popravljati in potvarjati brez dovoljenja dopisnika?

Oba dopisa one članice varno hranijo pri uredništvu "Glas Naroda." Naj si gospod Zagar natakne velika očala in naj še enkrat prebere vse besede označenega dopisa, pa bo razvidel, da označena članica NI dopisa tako spisal, kakor je bil v resnici priobčen. Kaj takega je skrajno falotsko in nepošteno. Če ima urednik "Glas Naroda" toliko korajže in poštenja, naj priobči fotografirano kopijo onega dopisa.

Da je trditev tajnice društva Marije Pomagaj, št. 78 K. S. K. Jednote in naša trditev glede potvarjenega dopisa resnična, prinašamo tukaj dobesedno izjavo one članice, ki je oba dopisa "Glasu Naroda" vpslala. Izjava se glasi sledeče:

"Ker nočem, da bi se kako članico po nedolžnem dolžilo, se podpisana prostovoljno javljam, da sem jaz poslala dopisa, ki sta bila priobčena v "Glasu Naroda" št. 130 in 140, naslovljena iz Chicago, in s podpisom 'Članica dr. št. 78, K. S. K. J.' Vendar pa sem oba dopisa pisala v lepem tonu, brez vsakih žaljivk. Moj namen ni bil nikogar žaliti, niti sv. Očeta, ne glavnega predsednika K. S. K. J., sobrata Grdinata, niti kakoga drugega odbornika K. S. K. J., niti kakoga posameznega člana ali članico naše Jednote. Vse žaljive besede, priobčene v teh dveh dopisih, jaz nisem pisala.

Dopis sem pa pisala iz sovraštva do Italijanov, ker so mojo, 70 let staro mater zaprli, in v ječi zelo mučili.

"Upam, da bo s to mojo izjavo ta zadeva končana, in želim, da se o tej zadevi nič več ne piše po naših časopisih.

"Agnes Benčan, I. r. članica dr. Marije Pomagaj, št. 78, K. S. K. Jednote."
 Chicago, Ill., 27. junija, 1925.

Zdaj naj pa cenjeno članstvo Jednote, čitatelji "Glasila" in "Glas Naroda" razsodijo: kdo laže?

SOBR. JOHN KUČIČ UMRL.

BIL JE URADNIK DRUŠTVA 32 LET.

South Chicago, Ill., 27. junija. — "Danes meni, jutri tebi," tako smo vzkliknili, ko nam je došla tužna vest dne 22. junija ob devetih zvečer, da je v Danville, Ill., 135 milj južno od tukaj umrl naš spoštovani sobrat in faran John Kučič, kamor je šel pred tremi tedni iskat si zdravja k nekemu prijatelju na farmo; tam mu je smrt pretrgala nit življenja, da ga danes ni več med živimi.

Kdor je poznal našega John Kučiča, se je vedno lahko pričel, da je bil pravi in vrli ameriški Slovenec, narodnjak, vneta sin vestne katoliške matere in zvest svojji ženi ter družini. Pokojnik je bil eden izmed prvih naseljencev southchikaške naselbine, kamor je došel še pred 35 leti; bil je tudi ustanovnik društva Vitezi sv. Florijana, št. 44, K. S. K. Jednote, kamor je ves čas spadal; bil je večkrat zastopnik Jednote, društveni blagajnik pa od 22. junija, 1893 do 22. junija, 1925 (do smrti), to je celih 32 let. Umrl John Kučič je bil vedno jako vnet in marljiv delavec za tukajšnje slovensko naselbino, kar je rad pokazal v dejanju in finančno (v denarju). Ko se je zidalo tukajšnje cerkev sv. Jurija pred 22 leti, je bil skoraj ves čas do svoje smrti cerkveni odbornik in vnet agitator za katoliško stvar. S prerano umrli Johnom Kučičem je southchikaška slovenska naselbina zgubila najboljšega farana in člana; to se je javno pokazalo ob njegovem pogrebu, dne 26. junija dopoldne; vdeležba je bila tako velika in toliko vencev, da tako krasnega spreveda še ne pomnimo v zgodovini tukajšnje naše naselbine. Pokojni je bil član šestih društev: št. 44, K. S. K. Jednote, št. 22, J. S. K. Jednote, št. 9 H. Z. I., št. 8 S. N. P. Jednote, društva sv. Družine in Najsvetejšega Imena, ki so mu priredila časten sprevod iz hiše žalosti v cerkev k peti sveti maši zadušni, katero je daroval domači župnik Rev. B. Winkler ob asistenci dveh drugih duhovnikov. Ob krsti pokojnika je imel Father Winkler zelo pomenljiv in v srce segajoč govor; dasiravno precej velika cerkev je bila skoro premajhna za navzoče vernike; naravno, da ni ostalo niti eno oko suho pri tej priliki in vsakdo tudi trdi, da tako ganjivega pogrebneega nagovora še ni nikdar slišal.

Prihodnjo soboto, dne 4. julija bomo obhajali 149. rojstni dan Združenih držav ameriških; največji praznik naše mogočne Unije, ko je v mestu Philadelphia, Pa., zvon Svobode naznanjal svetu proglašenje ameriške neodvisnosti. Še leto dni, pa bomo obhajali že 150 letnico tega velevažnega spo-

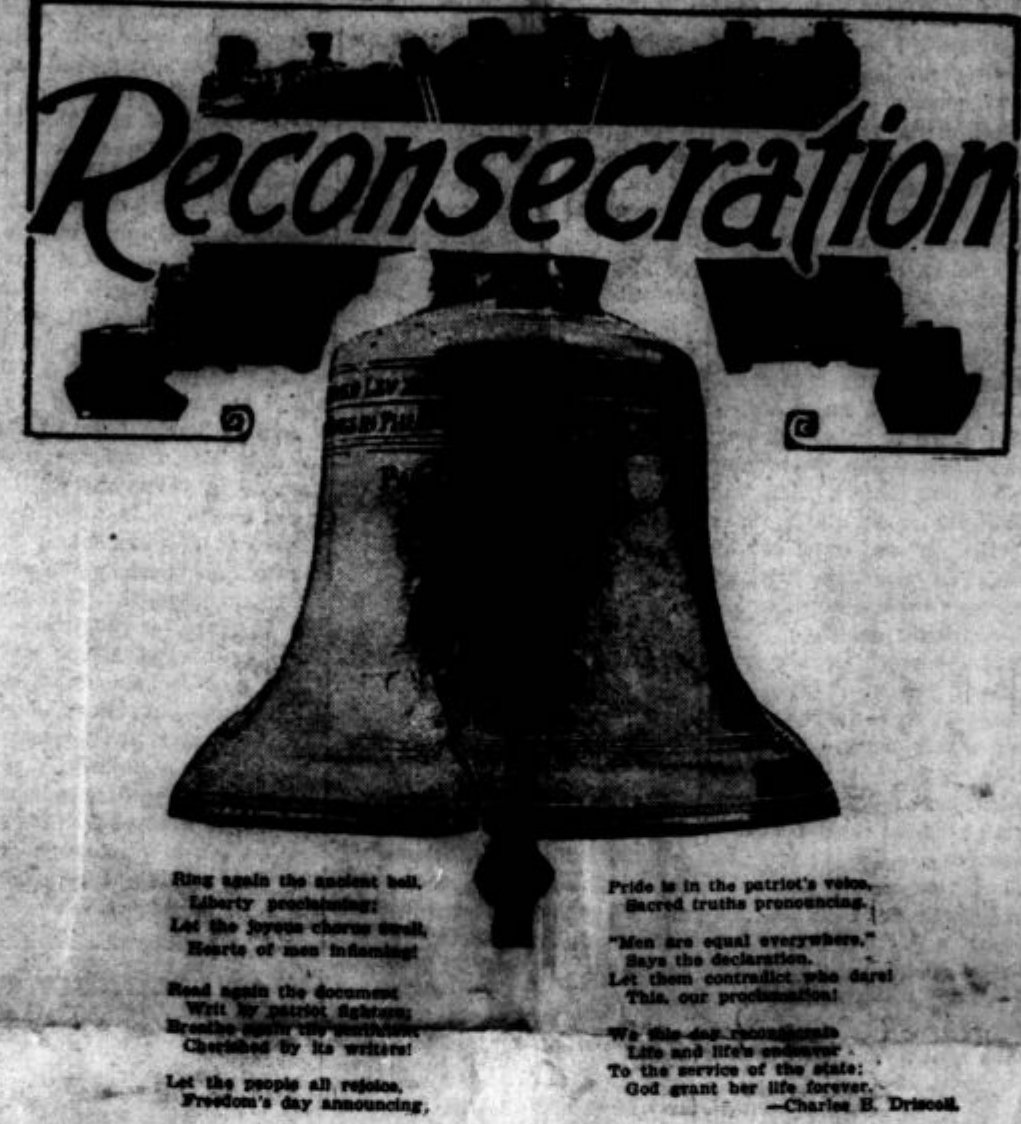
minskega dogodka. Večna slava in čast pionirjem naše mogočne republike! Slava 4. juliju! Three cheers for Red, White and Blue!

DR. V. MERŠOL V CHICAGO. Chicago, Ill. — Te dni je došel semkaj slovenski zdravnik Dr. Valentin Meršol, ki je vpsolen v ministrstvu za javno zdravje v Belgradu, da po naročilu jugoslovanske vlade prouči razmere in metode zdravstvenega departamenta v Chicago, kjer ostane dva meseca.

LA FOLLETOV NASLEDNIK. Madison, Wis. — Ker za izpraznjeno mesto pokojnega zveznega senatorja Robert M. La Follette njegova žena noče kandidirati, bo svojo tozadevno kandidaturo v kratkem objavil njegov sin Robert ml., ki je dopolnil 30 let; tozadevne primarne volitve se bodo vršile v doglednem času.

GUVERNER BLAINE IZ WISCONSINA bo kandidatura La Follettejevega naslednika podpiral; vseeno bo pa to huda volilna borba, ker se za izpraznjeno mesto senatorja potegujeta dva njegova tekmeča in sicer bivši senator Roy F. Wilcox in bivši guverner McGovern.

PRETRESLJIVA NESREČA. Na Uncu pri Rakeku je zemlja zasula 27 letnega delavca Franca Turka, ko je delal v vinogradu pod gričem. Navzoč je bil samo njegov tri letni sinček, ki so ga našli, ko je ves v solzah klical očeta in z ročicami odkopal zemljo. Ljudje so priskočili in začeli odmetavati zemljo, a so našli Turka vsega strtega, mrtvega. Ko je žena zvedela za neurečo, je zblaznela in so jo odpeljali v norišnico.

—Dne 25. junija se je iz Sublet, Wyo., s svojimi otroci v Cleveland preselila Mrs. Rozalija Pagon, vdova po pokojnem sobratu Johnu Pagonu, nadzorniku in večletnemu tajniku društva Marija Zdravje Bolnikov, št. 94, katerega je z njegovim sinom Ladislavom vred v premogorvu ubilo dne 16. septembra, 1924; sin je bil tajnik označenega društva.

CLEVELANDSKE NOVICE

Pagonova družina, obstoječa iz matere, štirih hčerk in enega sina živi začasno pri Mrs. Pajzdar, sestri Mrs. Pagon na 6117 St. Clair Ave. Vsem skupaj želimo prijetno bivanje v naši naselbini, mnogo zdravja, sreče in uspeha.

—Prvi izvanjski gost, ki ni je ogledal našo novo lično uredniško pisarno v prvem nadstropju na 6117 St. Clair Ave., je bil sobrat Ludvik Hoge, tajnik društva sv. Barbare, št. 23 K. S. K. Jednote v Bridgeport, O. Posetil nas je večeraj dopoldne. Došel pa ni sam, ampak nam je pripeljal pokazati svojo mlado dražestno soprogo Marijo, a katero se je dne 29. junija v Bridgeport, O., poročil. Za svoje ženitovanjako potovanja je sta si izbrala naše mesto; mudita se pri znani Mađerolovi družini, ženinovem stricu.

Srečni ženin, pristni ameriški Slovenec, je sin ugledne družine Peter in Mary Hoge v Bridgeport, O., kojih dva sina študirata za duhovnika. Brat Ludvik Hoge je tudi kapitan tamkajšnjega K. S. K. J. zogometnega kluba, ki je našim čitateljem obče znan valed številnih zmag; nevesta Marija Hoge je bila rojena v Osterfeldu na Nemškem, kjer so njeni stariši, Anton in Helena Turk tedaj živeli, kasneje se pa naselili v Houston, Pa. Sosestra Mary Hoge je spadala k društvu sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa.

Obema novoporočencema naše iskrene čestitke in mnogo blagoslova Božjega v zakonakem stanu.

—Slovenska Narodna Čitalnica naznanja vsem članom sledeče: Radi nameravanega splošne bode inventarja, se knjige ne bodo izposojevale do nedelje, 11. julija. Članstvo je tudi prošeno, da vrne vse izposojene knjige najkasneje do nedelje, 5. julija. Uprava čitalnice je to odredila, ker hoče imeti natančen pregled stanja čitalnice. Kdor ima kaj knjig, in jih nima namena obdržati, je prošeno, da jih podari čitalnici.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

—Vsi učenci, ki so hodili v državljansko šolo od oktobra lanskega leta pa do junija letos se pozivljajo, da se gotovo vdeležijo ogromne slavnosti, ki se vrši na dan 4. julija v Luna parku. Vstopnina je brezplačna, kdor se izkaže, da je učenec. V parku bo slovesna razdelitev šolskih diplom, govori, petje in godba. V parku morate biti najkasneje do 10. ure zjutraj. Pripeljite tudi svojo družino.

POTRES V KALIFORNIJI

MESTO SANTA BARBARA HUDO PRIZADETO.

San Francisco, Calif., 29. junija. — V idiličnem obrežnem mestu Santa Barbara, Calif., je nastal danes zjutraj zelo močan potres, ki je povzročil ogromno škodo; številno oseb je ubitih in mnogo nevarno ranjenih. Poročilo se dalje glasi, da je mnogo poslopij na State St. v osrčju mesta porušeni; med temi so tudi štirje znani hoteli: Samarkand, Arlington, Carillo in California, kjer so stanovali večinoma milijonarji.

Poleg že označenih hotelov so v razvalinah tudi sledeča poslopja: San Marco, Elks, First National Bank, American Legion, Javna knjižnica, Moosi dvorana, K. of C. dvorana prezbiterijanska cerkev, Hall of Records, okrajna jetnišnica bolnišnica sv. Franciška in sirotišnica sv. Vincenca. Skupno materialno škodo na vseh porušeni poslopij se cenijo od 15 do 20 milijonov dolarjev.

V istem trenutku se je porušil tudi veliki Gibraltar jez, ki je povzročilo, da je morje z več čevljev stopilo čez svoj obrežje.

Prve potresne sunke je bil čuti ob 6:45 uri zjutraj, naslednje pa ob 7:05. Sunki so bili tako močni, da jih je bilo čuti po vsej Kaliforniji. Učenjak zatrjuje, da je ta elementarna katastrofa v neposredni zvezi s potresom, ki se je par dni nazaj pojavil v državi Wyoming in v Montani; v Wyomingu se je zrušila neka velika gora v Ventre dolino.

Takoj po prvem sunku je preplašeno ljudstvo zbežalo na prosto k morskem obrežju in v razne parke; doslej so našli v razvalinah 12 mrtvih oseb, ne kaj nad 100 pa več ali manj ranjenih.

Mesto Santa Barbara, broječe okrog 75,000 duš se razprostira ob pacifiškem morju 104 milj severno od Los Angeles in 367 milj južno od San Frisco Calif. V tem mestu živijo večinoma bogati zasebniki iz raznih delov Združenih držav.

Iz Los Angeles je bil nesrečnikom takoj odposlan poseben rešilni vlak z zdravniki in bolničarkami; Rdeči križ je pa tjakaj odposlal posebni zrakoplov z zdravilnimi potrebščinami.

Ker je potres poškodoval tudi mnogo cest, železnice, vse telefonsko in brzojavno omrežje, je prvi dan ob katastrofi težko dospeti v prizadeto mesto ali dobiti bolj natančnih poročil, izvzemši potom radiografije in kurirjev.

Danes zvečer ob 7:30 je bil nad mestom Santa Barbara proglašen preki sod; mesto stražijo oboježeni vojaki, mornarji, policaji in šerifi iz bližnjih mest. Iz Los Angelesa je bilo semkaj poslanih več šatorov, ker bo prvo noč prečulo na prostem okrog 10,000 oseb. Danes popoldne ob 1:12, 5:32 in zvečer ob 6:46 je bilo tukaj čuti ponovne potresne sunke, trajajoče le nekaj sekund. Tekom dneva je izbruhnilo tudi par požarjev, katere se je pa pravčasno lokaliziralo. Vsed poru-

VAŽNA ŽOGOMETNA IGRA

BORBA MED JOLIETOM IN WAUKEGANOM 4. JULIJA.

Včeraj smo prejeli iz Joliet, Ill., sledečo brzojavko: "Make write up for game, Joliet vs Waukegan at Rivals Park, July 4th." (Objavite glede žogometne igre med Jolietom in Waukeganom, vršeče se v Rivals parku v Jolietu, dne 4. julija).

Ker ni v tej brzojavki nič označeno, kdaj se ta važna žogometna igra prične, bo po naši sodbi gotovo pričetek iste popoldne, menda ob 2. uri, kot običajno?

Brzojavko nam je doposlal sobrat Ed. Mutz, vodja skupine žogarjev K. S. K. Jednote lige v Jolietu.

Kakor znano, so se dne 7. junija jolietški žogarji mudili v Waukeganu v svrhu tekmovalne igre s skupino žogarjev iz Waukegana. Ker so takrat zmagali Waukegančani, so jim sedaj neustrašeni žogarji iz Joliet napovedali bitko, vršečo se dne 4. julija v obsežnem Rivals parku v Jolietu. V resnici smo radovedni, kdo bo to pot zmagal?

Jolietški K. S. K. J. team obstoja iz sledečih igralcev: Ed. Mutz, L. Pruss, R. Skull, J. Krall, T. Prus, M. Gregorash, T. Wiers, L. Legan, F. Skull in F. Kambich.

Waukeganski team je pa sledeči: Mike Opeka, manager, Jos. Mesec, kapitan, John Hladnik, tajnik, Ig. Repp, Mart. Jakovčič, John Opeka, Charles Selenek, Jos. Umek, Louis Zupančič, John Čamerik, Jos. Česlesnik, Josip Dackievic, Frank Repp, Fr. Artach, Frank Merlack, Andy Opeka.

Jolietčani! Prijatelji te krasne ameriške športne igre! Po hitite prihodnjo soboto dne 4. julija vsi v Rivals park (bivši Sternov park) in navdušujte svoje domače igralce (žogarje), da bodo Jolietčani zmagali!

—William Fox, znani izdelovalec filmov za kino gledališča se je dal nedavno zavarovati še za \$3,500,000. Njegova skupna življenska zavarovalnina znaša sedaj \$6,500,000.

šene elektrarne in plinarne je nocjo vse mesto v temi. Ljudstvo je tudi v strahu glede pitne vode, ker se je Sheffield rezervar tudi porušil. Med poškodovanimi poslopij se nahaja tudi znani samostan oo. I. tičiskanov, ki je že 139 let star.

Potres v Montani.

Helena, Mont., 29. junija. — Ze tretji dan se v naši državi čuje posamezne potresne sunke. Ob 2:20 danes zjutraj so preplašeni stanovalci našega mesta vsled zopetnega potresa bežali na cesto; k sreči ni bilo nobene posebne nezgode.

V Great Falls, Mont., je bilo tekom 36 ur istočasno čuti že četrti potresni sunek, da so se hiše majale.

V White Sulphur Springs je bilo vsled potresa zelo poškodovano sodnijsko poslopje in okrajna ječa. Precej močne sunke je bilo čuti tudi v znamenem Yellowstone narodnem parku.

Društvena naznanila in dopisi.

NAZGANILO.

Vsem cenjenim bratskim društvom in cenjenemu občinstvu v Chicago in okolici, se uljudno naznanja, da bo naše društvo sv. Štefana, št. 1, K. S. K. Jednote priredilo velik piknik v nedeljo, dne 19. julija, na farmi č. oo. franciskanov v Lemont, Ill. Sobratska društva se prosijo, da to prednaznanilo blagovljivo upoštevajo.

Prav prijazno in uljudno vas vse že danes vabimo ter kličemo: Na veselo svidenje, dne 19. julija! Več o tem prihodnjic.

Z bratskim pozdravom,
Louis Zeleznikar, tajnik.

VABILO

na vrtno veselico, katero priredi društvo sv. Lovrenca, št. 63 K. S. K. Jednote, Cleveland (Newburg), O., v nedeljo, dne 19. julija t. l. na vrtno Antona Gorišek, na Green Rd., Randall, Ohio.

Uljudno vabimo vsa cenjena slovenska društva iz Newburga in okolice, da nas na omenjeni dan posetite. Se posebno letos se je odločil odbor, da se vdeležencem te naše veselice tudi izborna postrežbo; pa tudi za mlade pare bo preskrbljeno s fino godbo za ples. Torej le vsi na to našo veselico!

Uljudno vas vabi
Odbor.

POZIV NA SEJO.

S tem pozivljvam vse člane društva sv. Petra in Pavla, št. 64, Etna, Pa., na redno mesečno sejo v nedeljo, dne 5. julija ob 2. uri popoldne. Na tej seji boste sodelovali finančno poročilo nadzornega odbora za prvo polovico tega leta, da bo lahko vsakemu članu znano, kako da naše društvo obstoji; poleg tega imamo še več drugih važnih točk na tej seji za rešiti, posebno glede društvenega piknika, ki se bo vršil dne 19. julija t. l. na znani Carevi farmi ali v takozvani 10 Mill House, nedaleč od West Etna, Pa.

Obenem opominjam vse člane, ki pošiljajo svoje otroke plačevati asessment, da naj pridejo otroci pred društveno sejo, to je od 1. do 2. ure, ker med sejo ne bom pobiral denarja od njih. Toliko v blagohotno ravnanje.

S pozdravom,
John Skoff, tajnik.

Iz urada društva sv. Barbare, št. 74, Springfield, Ill.

Naznanjam vsem članom društva, da smo sklenili na redni seji dne 14. junija, da naše društvo praznuje svojo 21 letnico. Piknik se vrši dne 28. julija na St. 18 konec ceste na južni strani na starem prostoru kot po navadi.

Torej ste vabljivi vsi Slovenci in Hrvati, če pridete vsi in pokažete, da ste sinovi in hčere slovske matere.

Uljudno vabimo tudi vsa cenjena sosedna društva, da nas na tej prireditvi posetite. Za suha grla in dober prigrizek bo skrbel za to izvoljeni odbor.
Frank Bučar, predsednik.

ZAHVALA.

Društvo Marija Čistega Spčetja, št. 85 K. S. K. Jednote v Lorisin, O., se želi zahvaliti vsem vdeležencem 20 letnice društva in blagoslovljena bandera kakor tudi 31 letnice Jednote. Lepa hvala vsem za krasna darila, katera ste podarili našemu novemu banderu. Zahvaljujemo se botri Mrs. Agnes Pogorelec za dar \$20, botru Mr. Ludvik Bahorichu za dar \$10, ter vsem tovaršicam, kakor tudi vsem društvom in njih zastopnikom.
Darovali so:

Društvo sv. Alojzija, št. 6 J. S. K. Jednote \$10, društvo Jugoslovan, št. 21 S. D. Z. \$5; društvo Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, K. S. K. Jednote, \$10; društvo sv. Vida, št. 25, K. S. K. Jednote, \$10; društvo Marije Magdalene, št. 162 K. S. K. Jednote, \$10; društvo sv. Helene, št. 193 K. S. K. Jednote, \$10; društvo sv. Jožefa, št. 110, K. S. K. Jednote, \$10; društvo sv. Alojzija, št. 192 K. S. K. Jednote, \$5; društvo sv. Cirila in Metoda, št. 101, K. S. K. Jednote, \$25; društvo sv. Jožefa, št. 169 K. S. K. Jednote, \$10; društvo sv. Vida, br. 17, H. K. Zajednice, \$10; samostojno podporno društvo sv. Jožefa, Medjimurskih Slovencev, \$10; skupaj \$155.

Hvala tudi raznim društvom in posameznikom za poslano pisemne čestitke in brzojave; Bog vam stotero povrni. Iskrena hvala č. g. duhovnemu vodju naše Jednote za krasne besede v cerkvi, kajti v naši cerkvi se malokdaj sliši slovenska pridiga.

Iskrena hvala vsem glavnim uradnikom za vdeležbo na naši slavnosti, kar najlepša zahvala pa uredniku "Glasiila," sobratu Ivan Zupanu, ker je zložil krasno deklaracijo ustanovnicam društva in banderu v pozdrav. Hvala vsem članicam našega društva, kakor tudi cenjenim članom društva sv. Cirila in Metoda, št. 101 K. S. K. Jednote. Posebno zahvalo izrekamo kuharici in njenim pomočnicam, ker ste žrtvovali veliko dela in truda pri kuhi in drugod; vas čast vam! Vsem skupaj, ki ste se vdeležili te slavnosti kličem: Lepa hvala vam v imenu društva. Prosim, da nam ne zamerite, če smo tukaj katerega pozabile označiti in se mu zahvaliti; vsem smo iz srca hvaležne.

Obenem tudi naznanjam vsem članicam našega društva, da bo seja od sedaj naprej vsak drugi petek v mesecu in sicer ob 7:30 uri zvečer v navadnih prostorih.

S sosestrskim pozdravom,
Frances Tomazin, tajnica.

NAZGANILO.

Tem potom naznanjam vsem članom društva sv. Jožefa, št. 103 v Milwaukee, Wis., da se ne bo vršila prihodnja seja prvo soboto v mesecu radi postavnega praznika 4. julija (Praznik proglašanja ameriške neodvisnosti), pač se bo seja vršila teden dni kasneje, dne 11. julija.

Nadalje tudi naznanjam, da je bilo sklenjeno na zadnji seji, da se od 1. julija ne bo več pobiralo mesečnih prispevkov na tajnikovem domu, ampak samo na društveni seji. Torej prosim člane, da blagovolite to vpoštevati in pridite plačati asessment na sejo.

Z bratskim pozdravom do vsega članstva naše Jednote,
Louis Sekula, tajnik.

Iz urada društva Kraljice Majjnika, št. 157, Sheboygan, Wisconsin.

Vsem članicam na znanje, da se vrši šestmesečna društvena seja dne 8. julija. Vsaka naj bo prisotna, izjema je le bolnega. Pridite torej pomočevilno

S sosestrskim pozdravom,
Marie Prislana, tajnica.

Iz urada tajnika društva sv. Mihajla, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Opomena: Bračo i sestre! Več mi je govoriло nekolič članova da si buju povsilili osmrtninu sa dvema certifikati. Svionki, koji željite to imati, najvite se k meni na dom, da vam to izpunim na domu jer bo

je na sjednici puno drugog posla.

Svi, koji željite promeniti osmrtninu dedicim kod bi nekoli morali jer ste imali ostavno neki na ženu, muža, brata, sestru, decu itd., od ti je već dosti pomrio, pak da bute imali certifikate kako vam srce želji o vašoj smrti, isto i vi dojdite na dom tajnika, da vam promenim i naredim, da vam bude prav.

Molim, da mi dade svaki točnu adresu ako stan promeni, da bum znal u slučaju pisati kakve društvene sile ili nezgode.

Molim lepo sye člane i članice, kim sam oddal tikete za nj i za prodavati, da bi mije svaki dal ako nije prodal; ako je prodal, da bi novce za nj povrnil; to jest tikete od piknika 28. juna, 1925, i to povrnti samo one tikete koje ste imali prodavati ekstra; zato vas prosim, da bi svaki svoga isto platil prije sjednice 12. jula, jer bude puno posla na budućoj sjednici; to čete čuti u prihodnjom "Glasiilo;" ne bi rado mišati tikete sa mjesečnim asessmentom; ako to stvorite, biti će bolje i laglje po vas i po me.

Opominjam isto sve one, koji zaboravljate svoje uplate pri društvu uplašivati, da bi se pobrinili i da ne bi zaostajali dok vam se puno nabere, posle vam se mučno vidi plačati. Ako vas suspendiram znate, da izgubite svu pravu od osmrtnine oštete, operacije in društvene potpore ako vam se nesreća zgodi za koju je najlaglje dobiti.

Bračo i sestre! Hvala ljepa svim, koji poštno društvo plačate zbilja još ne poznam slabiji čas pri našem društvu, zato se i vi, drugi zaostali na one uglete.

Molim, ne mojte zaboraviti agitirati za naše društvo i K. S. K. Jednote, jer bo pri njoj dobite kaj vam nije organizacija ni insurance ne nudi za ovaj asessment, a kaj nas više, a tum samo jači i ponosniji. Uzto primite bratski pozdrav svi člani i članice oba oddelka imanovanog društva i K. S. K. Jednote.

Matt Brozanić, tajnik.

Iz urada tajnika društva Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, West Park, O.

Cenjenemu članstvu našega društva v blagohotno naznanje, da se bo naša prihodnja mesečna seja vršila drugo nedeljo v juliju (12. julija) točno ob 1. uri popoldne v navadnih prostorih; takoj po seji ob 2. uri se pa vrši "party" za naše člane in članice in njih družine.

Naj že danes omenim, da smo na ta družabni sestanek povabili nadzornika K. S. K. Jednote, sobrata John Zulicha in urednika "Glasiila," brata Ivan Zupana, ki nam bosta kaj lepega povedala.

S sobratskim pozdravom,
Josip Grđina, tajnik.

SOŽALJE.

Člani in članice društva sv. Jožefa, št. 41 K. S. K. Jednote, Pittsburgh, Pa., izrekajo tem potom povodom prerane smrti Mrs. Marije Zalar, rojene Dečman, svoje najiskrenejšie sožalje glavnemu tajniku Jednote, sobratu Josip Zalarju in vsem sorodnikom, posebno pa njegovi žalujoči družini.

Tebi, draga naša sestra, blaga žena in mati želimo mir v deželi večnega pokoja, kjer ni gorja in ne solza!

John Bojanc, tajnik.
Pittsburgh, Pa., 25. junija, '25.

Zadnja pot sosesre Marije Zalar.

Zadnje aredo, dne 24. junija se je vršil pogreb umrle obžezane in spoštovane sosesre Zalarjeve v Jolietu, ki je preminula v soboto, 20. junija ob 4:15 popoldne kot žrtev revmatizma in vročinske bolezni.

Pogreb in spreved pokojne soproge našega glavnega tajnika je jasno pokazal, kako je bila pokojna priljubljena blizu in daleč. Na tisoče ljudi, prijateljev in znancev jo je obkralo, ko je ležala na mrtvaškem odru. Na stotine ljudstva iz domače nasebine, Chicaga, Waukegana, Clevelanda, Forest City in še mnogih drugih nasebin je doseglo na pogreb zadnje sredo v Joliet, da sprejme blago slovensko ženo in mater, na zadnji poti, katera se je poslovila iz tega sveta v svoji najlepši starosti, 40 let stara. Nepregledna vrsta avtomobilov je sledila krsti. Vencev in cvetic, katere so ji poklonili sorodniki in sorodnice, prijatelji in prijateljice ter znanci in znanke, v zadnji pozdrav, je bilo šest avtomobilov polnih. Ko se je sprevod, broječ 134 avtomobilov, pomikal proti pokopališču, je tudi ondi čakalo okrog 500 ljudi.

Pokopana je bila s slovesno pogrebno sveto mašo z rekvizijem, katero je daroval za pokojno domači č. župnik Father Plevnik ob asistenci č. g. Butalina in č. g. Horvata, oba pomožna župnika cerkve sv. Jožefa. Pogreba sta se vdeležila tudi č. g. Kapistran Ferlin, O. F. M. iz Lemonta in č. g. James Černe, župnik iz Sheboygana, Wis. Pokojno je spremljal pokopališče domači č. g. župnik Father Plevnik.

Pevci so ji zapeli na koru po končani maši: "Blagor mu, ki se spočije..." Tudi ob grobu so ji zapeli žalostinko v zadnji pozdrav. Naj v miru počiva!

Springfield, Ill. — Z otočnim srcem naznanjam, kakor vam je že znano, da je preminula naša sosesra in predsednica društva sv. Rozalije, št. 140 K. S. K. Jednote, Frančiška Potnik. Pokojnica je bila dobra članica in dobra mati, katero bomo vsi močno pogrešali v družtvenem in družinskem oziru. Ostalemu soprogu in njenim otrokom izrekamo iskreno sožalje; pokojno sestro pa priporočamo v molitev in blag spomin.

Dne 21. junija se je vršila redna mesečna seja tega društva, na kateri je bila izvoljena za predsednico sestra Ana Librič, 1212 E. Stuart St.

S sestrakem pozdravom do vsega članstva K. S. K. Jednote
Antonija Brešan, tajnica.

Canonsburg, Pa. — Kot ustanovnica in predsednica društva Kraljice Majnika, št. 194 K. S. K. Jednote se v imenu društva lepo zahvaljujem slavni K. S. K. Jednoti za poslanih \$20 kot nagrado novoustanovljenemu društvu. Lepa hvala društvu sv. Jeronima, št. 153 za dar \$10, dalje uradnikom imenovanega društva, ker so se na prošnjo vdeležili naše seje dne 14. junija in sicer brat predsednik Martin Žagar, brat tajnik Josip Pelhan in brat zapisnikar Anton Tomšič. Sejo je vodil soprobrat Martin Žagar; pred sejo je imel kratek nagovor, in nam dal pojasnila, kako se seja vodi in da moramo biti previdne pri sprejemanju novih članic.

Dalje izrekam tudi najlepšo zahvalo Father Omanu, duhovnemu vodji K. S. K. Jednote, ko je tako slovesno zaprisegel prosilke našega novega društva, 11 po številu, ko se je mudil med nami dne 25. in 26. aprila t. l. za velikonočno spoved društva sv. Jeronima.

V imenu društva uljudno vabim vse tukajšnje slovske žene in dekleta, da pristopajte v naše, še mlado in prekornostno društvo, da nas bo kaj več skupaj; kadar pridemo skupaj se bomo vsaj malo pogovorile, kako bi naše društvo napredovalo, ne pa da bi samo doma v kuhinji prebijale ves čas, osobito še sedaj, ko je tako huda vročina. Želim, da bi vsaka članica vsaj ono novo kandidatinjo pripejalala na prihodnjo sejo. Dalje opozarjam članice našega društva, da se vdeležijo piknika, ki ga priredi društvo sv. Jeronima dne 4. julija. Kadar bomo me tmele kako prireditve, nam bodo šli člani označenega društva

z veseljem na roke.

H koncu prvič pozdravljam vse cenjeno članstvo K. S. K. Jednote, posebno pa še članice našega društva.

Mary Kokilč, predsednica.

Chisholm, Minn. — V številki 25. tega lista sem čitala dopis iz Chisholm, da so letos štiri mlade članice društva sv. Ane, št. 156 K. S. K. Jednote graduirale na tukajšnji višji šoli (High School). Resnici na ljubo naj bo omenjeno, da znaša skupno število srečnih graduantinj pet, ne pa samo štiri. Med drugimi, oziroma peta je graduirala tudi Miss Mary Vesel, tudi članica označenega društva.

Smelo bi lahko trdila, da se ne more nobeno drugo društvo naše Jednote ponasati s tako velikim številom graduantov kake višje šole, kakor našo društvo sv. Ane; vsled tega tudi jaz vsem sosestram graduantinj čestitam, tako tudi njih starišem in društvu.

Članica društva.

Milwaukee, Wis. — Razen društvenih naznanil in uradnih poročil, se le malokdaj čita kak dopis v "Glasiilo K. S. K. Jednote" iz naše velike nasebine.

Ako bi hoteli poročati dneve dogodke in različne novice, katerih je vedno dovolj, bi si moral človek tu in tam zavihati rokave in spretno sukati pero; a zato smo menda pa že preveč okorni in prestari. Tudi ta dopis bi moral že zagledati beli dan pred tremi tedni, ker ga pa le ni bilo sem se jaz odločil napisati par vrstic, dasi že pozno, vendar vas prosim, da jih priobčite v naš list.

Torej naj začnem pri naših podpornih društvih. V Milwaukee in West Allis imamo štiri društva, spadajoča pod okrilje K. S. K. Jednote, vsa ta dru-

štva prav lepo napredujejo, posebno pa očividno raste in napreduje najmlajše društvo sv. Ane, št. 173, katero je bilo še le pred par leti ustanovljeno, ter je danes že zelo krepko in močno po članicah in če se ne motim tudi po blagajni. Tudi druga društva sta povoljno agilna, tako da agitacija za novim članstvom se vrši v polni meri pri vseh. Sicer imamo pa še tudi druge načrte za napredek naših društev, kar pa naj ostane še naša tajnost; teh ne izdamo pod nobenim pogojem, ker nečemo, da jih zve Rev. J. Černe ali pa celo Mrs. Marie Prislana v Sheboyganu, kajti ta dva bi nagnala skupaj ves Sheboygan ter bi nas skušala celo prekositi v članstvo, kar bi seveda ne bilo častno za nas; radi tega jima ne privoščimo niti ne pustimo tega veselja.

Poročati imam pa tudi žalostno novico, da neizprosna smrt tu in tam poseže tudi med naše člane. Dne 8. maja je v bolnišnici za vedno zaspal naš sobrat Frank Grom, in sicer v Wilmar State Hospital, Minn. Truplo pokojnika je bilo pa pripeljano v Sheboygan, Wis. Bil član društva sv. Janeza Evanđelj celih 17 let dober in zvest gelista, št. 65 K. S. K. Jednote v Milwaukee, Wis. O smrti nas je takoj obvestil Rev. J. Černe, župnik cerkve sv. Cirila in Metoda iz Sheboygana. Ker smo pa imeli v nedeljo dne 10. maja redno društveno sejo, smo na tej seji odločili šest članov, da gredo na pogreb v Sheboygan, kateri se je vršil dne 12. maja ob 10. uri popoldne, s peto sveto mašo z aduščnico, katero je daroval častiti gospod župnik Rev. James Černe. Da se je pa pogreb vršil nad vse veličastno, so temu pripomogle častite šolske sestre in šolska mladina, za kar jim v imenu našega društva izrekamo najlepšo zahvalo.

Barberton, O. — Dne 14. junija so nas za kratek čas zapustili naš priljubljeni gospod župnik Rev. Anton Bombach;

Truplo pokojnika smo izročili materi zemlji na slovenskem katoliškem pokopališču v Zeleni dolini. Pogreba so se vdeležili v velikem številu tudi naši sobratje iz Sheboygana od društva sv. Cirila in Metoda, št. 144 K. S. K. Jednote, katerim bomo vedno hvaležni ter jim bomo ob priliki skušali vrniti njih bratoljubje.

Na pokopališču je izvršil pogrebne obrede in molitve tamošnji gospod župnik Rev. J. Černe, nakar je po vseh pogrebni obredih pred odprtim grobom imel ganljiv govor naš agilni predsednik sobrat George Ritiona. Ta nagovor je povzel iz pravilne knjižice K. S. K. Jednote. Besede so segle vsem navzočim globoko v srce, tako da se je opazilo marsikatero solzno oko med navzočimi. Pogrebeci smo bili iz Milwaukee in sicer sledeči: George Ritiona, Luka Urankar, John Urankar, John Wolgemut, Frank Francič in John Hudales.

Pokojni Frank Grom je bil rojen dne 4. oktobra, 1866 v Smokučah na Gorenjskem, Slovenija; tukaj zapuščal bratranca Rev. James Černeta, v stari domovini pa dve hčeri, Frančiška in Jozefa, baje ob učitelci. Vsem prizadetim sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje, pokojnemu pa večni mir in pokoj!

Uradniki našega društva se iskreno zahvaljujemo društvu sv. Cirila in Metoda, ker ste spremlili našega sobrata k večnemu počitku ter častitim sestram in šolski mladini, najlepša zahvala pa gospodu župniku Rev. James Černetu za prijazno gostoljubnost in postrežbo.

Frank Francič.

Barberton, O. — Dne 14. junija so nas za kratek čas zapustili naš priljubljeni gospod župnik Rev. Anton Bombach;

Truplo pokojnika smo izročili materi zemlji na slovenskem katoliškem pokopališču v Zeleni dolini. Pogreba so se vdeležili v velikem številu tudi naši sobratje iz Sheboygana od društva sv. Cirila in Metoda, št. 144 K. S. K. Jednote, katerim bomo vedno hvaležni ter jim bomo ob priliki skušali vrniti njih bratoljubje.

Na pokopališču je izvršil pogrebne obrede in molitve tamošnji gospod župnik Rev. J. Černe, nakar je po vseh pogrebni obredih pred odprtim grobom imel ganljiv govor naš agilni predsednik sobrat George Ritiona. Ta nagovor je povzel iz pravilne knjižice K. S. K. Jednote. Besede so segle vsem navzočim globoko v srce, tako da se je opazilo marsikatero solzno oko med navzočimi. Pogrebeci smo bili iz Milwaukee in sicer sledeči: George Ritiona, Luka Urankar, John Urankar, John Wolgemut, Frank Francič in John Hudales.

Pokojni Frank Grom je bil rojen dne 4. oktobra, 1866 v Smokučah na Gorenjskem, Slovenija; tukaj zapuščal bratranca Rev. James Černeta, v stari domovini pa dve hčeri, Frančiška in Jozefa, baje ob učitelci. Vsem prizadetim sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje, pokojnemu pa večni mir in pokoj!

Uradniki našega društva se iskreno zahvaljujemo društvu sv. Cirila in Metoda, ker ste spremlili našega sobrata k večnemu počitku ter častitim sestram in šolski mladini, najlepša zahvala pa gospodu župniku Rev. James Černetu za prijazno gostoljubnost in postrežbo.

Frank Francič.

Barberton, O. — Dne 14. junija so nas za kratek čas zapustili naš priljubljeni gospod župnik Rev. Anton Bombach;

Truplo pokojnika smo izročili materi zemlji na slovenskem katoliškem pokopališču v Zeleni dolini. Pogreba so se vdeležili v velikem številu tudi naši sobratje iz Sheboygana od društva sv. Cirila in Metoda, št. 144 K. S. K. Jednote, katerim bomo vedno hvaležni ter jim bomo ob priliki skušali vrniti njih bratoljubje.

Na pokopališču je izvršil pogrebne obrede in molitve tamošnji gospod župnik Rev. J. Černe, nakar je po vseh pogrebni obredih pred odprtim grobom imel ganljiv govor naš agilni predsednik sobrat George Ritiona. Ta nagovor je povzel iz pravilne knjižice K. S. K. Jednote. Besede so segle vsem navzočim globoko v srce, tako da se je opazilo marsikatero solzno oko med navzočimi. Pogrebeci smo bili iz Milwaukee in sicer sledeči: George Ritiona, Luka Urankar, John Urankar, John Wolgemut, Frank Francič in John Hudales.

Truplo pokojnika smo izročili materi zemlji na slovenskem katoliškem pokopališču v Zeleni dolini. Pogreba so se vdeležili v velikem številu tudi naši sobratje iz Sheboygana od društva sv. Cirila in Metoda, št. 144 K. S. K. Jednote, katerim bomo vedno hvaležni ter jim bomo ob priliki skušali vrniti njih bratoljubje.

Na pokopališču je izvršil pogrebne obrede in molitve tamošnji gospod župnik Rev. J. Černe, nakar je po vseh pogrebni obredih pred odprtim grobom imel ganljiv govor naš agilni predsednik sobrat George Ritiona. Ta nagovor je povzel iz pravilne knjižice K. S. K. Jednote. Besede so segle vsem navzočim globoko v srce, tako da se je opazilo marsikatero solzno oko med navzočimi. Pogrebeci smo bili iz Milwaukee in sicer sledeči: George Ritiona, Luka Urankar, John Urankar, John Wolgemut, Frank Francič in John Hudales.

Pokojni Frank Grom je bil rojen dne 4. oktobra, 1866 v Smokučah na Gorenjskem, Slovenija; tukaj zapuščal bratranca Rev. James Černeta, v stari domovini pa dve hčeri, Frančiška in Jozefa, baje ob učitelci. Vsem prizadetim sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje, pokojnemu pa večni mir in pokoj!

Uradniki našega društva se iskreno zahvaljujemo društvu sv. Cirila in Metoda, ker ste spremlili našega sobrata k večnemu počitku ter častitim sestram in šolski mladini, najlepša zahvala pa gospodu župniku Rev. James Černetu za prijazno gostoljubnost in postrežbo.

Frank Francič.

Barberton, O. — Dne 14. junija so nas za kratek čas zapustili naš priljubljeni gospod župnik Rev. Anton Bombach;

Truplo pokojnika smo izročili materi zemlji na slovenskem katoliškem pokopališču v Zeleni dolini. Pogreba so se vdeležili v velikem številu tudi naši sobratje iz Sheboygana od društva sv. Cirila in Metoda, št. 144 K. S. K. Jednote, katerim bomo vedno hvaležni ter jim bomo ob priliki skušali vrniti njih bratoljubje.

Na pokopališču je izvršil pogrebne obrede in molitve tamošnji gospod župnik Rev. J. Černe, nakar je po vseh pogrebni obredih pred odprtim grobom imel ganljiv govor naš agilni predsednik sobrat George Ritiona. Ta nagovor je povzel iz pravilne knjižice K. S. K. Jednote. Besede so segle vsem navzočim globoko v srce, tako da se je opazilo marsikatero solzno oko med navzočimi. Pogrebeci smo bili iz Milwaukee in sicer sledeči: George Ritiona, Luka Urankar, John Urankar, John Wolgemut, Frank Francič in John Hudales.

Pokojni Frank Grom je bil rojen dne 4. oktobra, 1866 v Smokučah na Gorenjskem, Slovenija; tukaj zapuščal bratranca Rev. James Černeta, v stari domovini pa dve hčeri, Frančiška in Jozefa, baje ob učitelci. Vsem prizadetim sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje, pokojnemu pa večni mir in pokoj!

Uradniki našega društva se iskreno zahvaljujemo društvu sv. Cirila in Metoda, ker ste spremlili našega sobrata k večnemu počitku ter častitim sestram in šolski mladini, najlepša zahvala pa gospodu župniku Rev. James Černetu za prijazno gostoljubnost in postrežbo.

Frank Francič.

Barberton, O. — Dne 14. junija so nas za kratek čas zapustili naš priljubljeni gospod župnik Rev. Anton Bombach;

OTROKA zdravje in razvoj sta v prvi vrsti odvisna od hrane, ki jo otrok žvija. Vaš otrok naj bo redno kopan in hranjen. Če ne morete otroka dobiti, uporabljajte Bordenovo Eagle Mleko.

KAJTI Bordenovo Eagle Mleko je najboljša hrana za otroke, posebno za dojenče. Je iz bogatega kravjega mleka in čistega sladkorja. Priporočajo ga zdravniki zastran dobrega okusa, stalnosti in lahke prebavljivosti.

IN ker je tekem treh generacij razvilo več otrok v močne in zdrave moške in ženske, kot vsa druga hrana za otroke skupaj. Če vaš otrok ne spi ponoči, če upije in je nemiren.

IN če ne pridobiva tako na teži kot bi moral, mu najbrže ne ugaja vaše mleko. V takem slučaju bo razrešilo problem Eagle Mleko, kot ga je razrešilo za tisočere matere, ki niso mogle dobiti svojih otrok.

THE BORDEN COMPANY
Borden-Bldg., New York

KUPON
Navodila za hranjenje. Obedi za otroke. Knjiga za otroke.

Ime 2
Naslov ..... Slovenian

Šli so na počitnice, oziroma na ribolov kakor so rekli tukaj, v Kanado. Želimo jim veliko uspeha in sreče, samo pozabiti ne smejo, kar so obljubili, ker mi se kar že pripravljamo na to, kadar se povrnejo.

Dne 4. julija bo imelo tukajšnje Slovensko Katoliško dramatično pevsko društvo svoj piknik ali veselico v prosti naravi. Piknik se bo vršil v Shermanu, na farmi rojaka John Segga; vabljeni ste vsi Slovenci iz Barbertona in okolice, da se vdeležite omenjenega piknika, da s tem nekoliko pomoremo pevskega društva, da se bo moglo bolj poljudno razvijati. Kakor ste slišali, bo imenovano pevsko društvo v doglednem času oskrbovalo cerkveno petje, zato je temveč naša dolžnost, da mu pomagamo kolikor moremo. Upati je torej, da ga ne bo nobenega zavednega Slovenca in Slovenke iz Barbertona in okolice, da se ne bi vdeležil imenovanega piknika.

P.

SLOVENSKEMU NARODU V AMERIKI.

Napisal Martin Krčmeseč, glavni poročnik K. S. K. J.

Nerad prihajam na moja stara leta v javnost; nerad se spuščam v polemike, a pred očmi mi stoji Gregorčičev rek: "Ne samo, kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan!" Ta Gregorčičev poziv, ta njegova sveta zapoved mi zapoveduje, da prihajam kot sivolas starček pred slovensko javnost, da jo opozorim pred raznimi hinavskimi klevečniki, kateri gazi v blato poštenost, resnico, pravico in vso dostojnost.

Ni je grše in bolj podle stvari, kakor krasti svojemu bližnjemu bratu rojaku dobro ime in čast. Tudi če bi že bila resnica, bi bilo grdo raznašati o svojem bližnjem grde stvari; a

koliko bolj je vredno obsojanja to, če kdo o svojem bližnjem trosi okrog laži, mu skuša jemati ugled in ga pred javnostjo osramotiti in to z navadno, umazano lažjo. Grdo in neodpustljivo je to, če kaj takega dela posameznik, naravnost velik zločin pa je, če kaj takega dela kak časopis, ki potem take laži raznaša med tisoče ljudi po širnem svetu.

Slovenci smo ubogi narod. Smo navadni trpini, ki živimo od dela svojih rok. Morali smo z domačih tal, daleč čez morje semkaj v Ameriko za kruhom, ker domovina ga nam ni mogla rezati, kot bi ga kot mati svojim otrokom gotovo rada. Edine dedščine, ki jo je nam dala, nismo nesli čez morje v žepu v to novo domovino, ampak nesli smo po v svojih srcih; to je živo vero slovenskih očetov in mater in pa neizbrisni spomin na svojo domovino. To je bilo vse naše bogastvo, ko smo stopili s culo v roki na svobodna ameriška tla. Z gospodarskega vidika smo bili in smo še ubogi, a nismo bili pa ubogi v dušnem oziru, vsaj tisti ne, ki nismo hajdražje svetinje sv. vere poteptali v blato. In če je v človeku srce zadovoljno, potem je zadovoljno vse in dokler je slovensko srce verno in Bogu zvesto, toliko časa je tudi veselo in zadovoljno. To ni samo kako opevanje ali kaka izmišljotina, ampak je gola resnica, kar sem jaz sam na sebi že dostikrat v življenju doživel in videl enako tudi pri drugih.

V svojem 40 letnem bivanju v tej novi domovini Ameriki sem videl marsikaj, kar morda drugi mlajši niso, ker niso imeli prilike. Spominjam se, kako smo začenjali naše župnije po slovenskih naselbinah. Malo nas je bilo, ko smo začenjali. Pred očmi mi stoji dogodek, ko smo začenjali slovensko župnijo

v Chicagu, kaka revščina je bila takrat v primeru današnjih dni. Pri prvi slovenski sveti maši v Chicagu je bilo nas samo sedem. Koliko smo trpeli mi in še več duhovnik, ki je bil z nami, vemo samo tisti, ki smo bili zraven. Z velikimi žrtvami smo delovali od leta do leta in polagoma smo prišli do boljše lastne cerkve in danes imamo v Chicagu že tudi lastno šolo, ki bo letos dovršena, ko bodo dozdali še drugo nadstropje in dvorano. Enako so delali po drugih naselbinah, kakor pač so kje dopuščale razmere. Pravim, koliko smo trpeli in delali, od leta do leta prispevali, kakor je kdo mogel; dajala je desnica, ne da bi vedela levica.

Tako na polju naših fara. Nismo delali pa samo na polju naših fara, delali smo tudi na polju naših podpornih organizacij. Ustanovili smo danes najstarejšo slovensko podporno organizacijo v Ameriki, Kranjsko Slovensko Katoliško Jednoto. Na tem polju smo delali vsi. Slovenski delavci, slovenski duhovniki smo stali rama ob rami tudi na tem polju, skoro ravno isti, kakor na polju naših fara. Koliko stopinj, koliko žrtvovanja je šlo tudi za naša katoliška društva, za našo katoliško Jednoto; tega ne zna ceniti pravilno nihče tako, kakor tisti, ki so bili zraven, ki so vse to polagali v zibel, kar je vse delo njih rok.

In danes pravim, ko zrem kot sivolas na preteklost 40 let, se veselim tega velikega uspeha med slovenskim narodom v Ameriki, kajti srce mi govori, da se ni trpelo in delalo zastoj, ampak da je za nami izvršeno velikansko narodno delo, ki stoji visoko in ponosno, kot večni spomenik in se bo samo oznanjevalo znanecem in drugim narodom, ko bo nas že davno krila črna zemlja.

Toda, kjer se dela, tam so vedno ovire, tam se tudi vedno klubuje. Že takoj v začetku so se dobili ljudje, ki so začeli delati med nami z gago, sejali prepire, zanašali med nas katoličane strankarske boje, da bi z njimi zavrgli pokret naših slovenskih župnij in naše katoliške Jednote. To delo je vodil že tedaj znani neznajčni slovenski newyorški Sakserjev časopis. Se ne dolgo tega sem Sakserjevemu brezverskemu listu odkrito povedal, da je on kriv prvega razkola pri naši katoliški Jednoti na znani coloradski konvenciji. Lažnjivi list mi ni odgovoril, ni odgovoril niti Sakser, ampak oba sta ta očitek, četudi težko in bi se bila z njim kmalu zadavila, pogoltnila ter z molkom priznala, da je resnica, kar sem trdil. In te resnice, da je namreč ravno Sakserjev list odgovoren za prepire med nami, ponavljam zopet danes. Naj pridejo na dan tisti, ki hočejo ugovarjati temu, da se pogledamo iz oči v oči in povedati jim hočemo še več in sicer tako, da jim bo brnelo po ušesih!

Danes ima naša katoliška Jednota vzor moža poštenjaka katoličana za predsednika. Še nikdar v zgodovini se ni delalo s takim navdušenjem za našo K. S. K. Jednoto, kakor se danes. Vse naše moči so združene, vse dela za večjo in močnejšo K. S. K. Jednoto. Se mene kot sivolasega je to navdušenje dvignilo, da sem obiskal že več katoliških shodov in prireditev in tu sem na lastne oči opazoval, kako velikodušnega, kako delavnega in požrtvovalnega moža ima za predsednika naša katoliška Jednota. To je zlat značaj — zlata duša!

Pa poglejte v Sakserjev list, kaj počenjajo proti njemu! Zapite šalobarde ga napadajo v anonimnih dopisih, katere po-

večini sami skujejo, če ne jih pa potvorijo in aramate tega blagega moža, sedanjega predsednika K. S. K. Jednote. Če ni to podlo in skrajno hudobno, potem sploh ne vem, kaj naj bo na svetu še podlega in hudobnega? Kaj takega vršiti so zmožne še samo zapite prodane barabe, ne pa dostojni ljudje.

In pri nas v Chicagu, kakor sem že omenil, že toliko let se mučimo z našo cerkvijo, z našo šolo, da bi z njo koristili naselbini. Koliko se trudijo naši duhovniki, zlasti č. g. Zakrajšek, naš župnik, ki je te dni odšel na obisk v staro domovino. In Sakserjev list, poglejte, kako napada naše duhovnike.

Dan za dnem sramoti našega župnika, kakor da bi bil naš župnik največji lump, najslabši človek na svetu. In vendar, če pogledamo na delovanja našega župnika, vidimo med nami samo velikanske uspehe, ki jih je s svojo neodjerljivo delavnostjo dosegel. Imamo svojo lastno šolo, ki je delo našega č. g. župnika Kazimirja Zakrajška. Koliko je ta duhovnik storil do zadnjih časov za katoliški tisk. Imel je pa že 238 misijonov med Slovenci in Slovaki. Človek ga mora občudovati, kot v resnici jeleknega moža. In kakor pravim, v Sakserjevem listu ga slikajo kot najslabšega človeka med najslabšimi. Če je ta "pater Koverta" res taka ničvredna oseba, če ima toliko grehov, kakor mu jih predbacivate, zakaj ga ne tirate pred sodišče, če je res tak lump, kakor to povdarjate vi pri Sakserjevem listu, naj se ga kaznuje.

Ampak dragi čitatelji, stvar je čisto drugačna. Pater Koverta ali pravilno Rev. Kazimir Zakrajšek je tiste vrste slovenski duhovnik, ki ne more trpeti, da bi kdo naš narod zavajal in za nos vlek. Zato je Sak-

serju in njegovim zapitim urednikom že čestokrat v obraz povedal čisto resnico, namreč, da je Sakserjev list najslabši in najbolj neznačajen list med vsemi slovenskimi listi v Ameriki, ker danes povzdiguje hudiča, jutri Boga, kakor mu pač kaže business; vsi skupaj pa so brezverci in sovražniki našega prepričanja. To je, kar Sakserja in njegove hlapce boli, zato besni, napada, kakor bi znorel.

Pater Koverta ni noben lump, pač pa so veliki in med Slovenci največji lumpje okrog newyorškega brezverskega lista, ki napadajo poštene ljudi, ki ne trobijo z njimi. To bo resnica, pa ne ono, kar trdijo liberalci, lumpje okrog Sakserjevega lista.

Pameten človek poslušaj svarilo in opomin. Sakserjevi ponoreli uredniki, so podivjali v svoji podlosti že tako daleč, da ne slišijo več opomina ne svarila pametnih treznih Slovencev in Slovenk. Že pred par meseci sem jim v precej ostrem tonu povedal, kaj je njih dolžnost, namreč da naj pustijo v miru slovenske župnije, slovenske duhovnike in naše veleza-sluzene može, kakor so naši uradniki K. S. K. Jednote. Toda zastoj je, vsak pameten opomin tem ljudem je bob ob steno. Umazani z izmišljenimi lažmi podprti napadi se vrste dan za dnem proti našim duhovnikom, našim župnijam in našim katoliškim možem. Pa poreče, napadamo samo osebe ne župnije, to seveda po njih sodbi. Jaz pa rečem, če kdo napada župnika v naselbini, katerega spoštujemo in vidimo, da pošteno in koristno dela za narod in našo lastno korist, ta napada onega, ki dela za našo korist, kateri hoče nam koristiti, torej napada naše koristi, koristi cele župnije in naselbine. Tako je, pa nič drugače!

Vi hočete udariti našega pastirja, da bi se mi njegove ovce razkropile, to je vaš tisti vrazji namen, katerega gojite v vaših podlih srcih! Lahko varate in blufate nekatere, mene ne boste, preveč poznam vaše podle nakane in načrte, jih ni sem zastoj študiral in opazoval zadnjih 40 let. Taki ste, taka je vaša prava fotografija, fotografija hinavcev in podležev!

Pravim, vsaka pametna beseda in stvaren opomin je tem ljudem bob ob steno. Zato, če imajo naši pametni rojaki po naselbinah še kaj pameti in razuma, bodo s temi neznajčnimi brezverskimi faloti, ki delajo s svojim brezverskim listom z gago že toliko let med nami, enkrat za vselej obračunali. Kdo izmed pametnih Slovencev naj podpira take ljudi, tak list, da potem blati ono, kar je njim ljubo in sveto? Zadnje čase je ponoreli urednik newyorškega liberalnega dnevnika začel zopet napadati in se norčevati indirektno celo iz Matere Božje, katero so si zbrali oo. franciškani za patrono svoje cerkve v Lemontu. Vse mogoče stvari podtikuje in obrekuje, ker je pač poklicani zagarar pod komando Belcebuba samega. Grehi, katere so izvršili ti ljudje nad našim ljudstvom so tako veliki, da jih ti Sakserjevi zagararji ne bodo mogli nikdar popraviti.

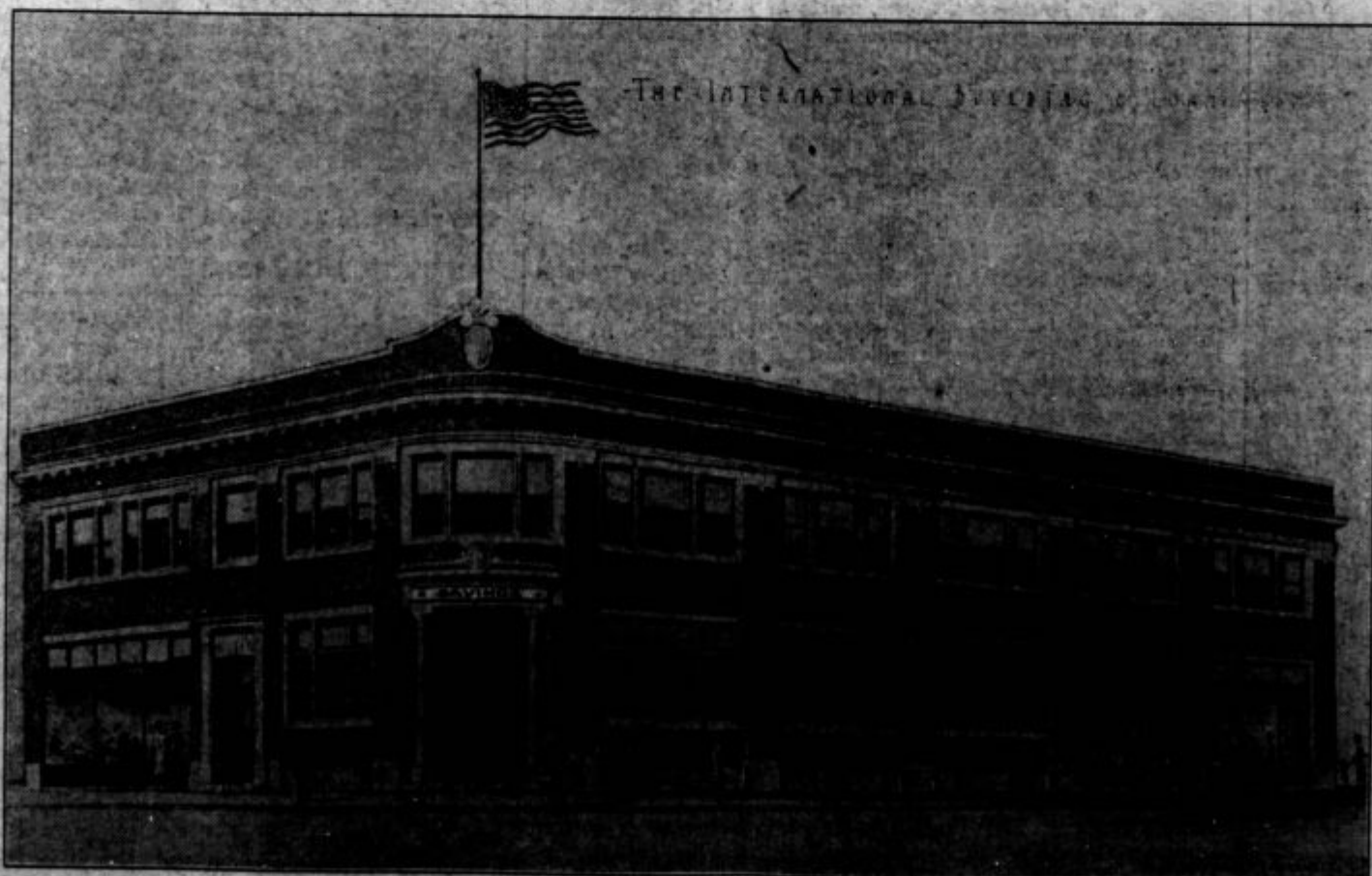
Rojaki, do kraja sramotno je za nas slovenske rojake v Ameriki, da to trpimo, da to prenašamo. Jaz za svojo osebo se popolnoma strinjam s Forestcitsko naselbino in njih protestom in resolucijo. Te satanske zgararije ne bo konca, če ga ne pospešimo mi. Kar priporočajo vrli Forestcitchani, to priporočam tudi jaz vsem slovenskim naselbinam. Napovej-

(Dalje na 7 strani)

Velika KAMPANJA otvorjena!

Kampanja za pridobivanje novih vlog je v teku! Kdor prinese vlogo pred 15. julijem, se mu pripišejo obresti od 1. julija in to po

5%

Za vse druge informacije se obrnite na direktorje in delničarje, ki osebno vodijo kampanjo, ali pa na uslužbence v posojilnici.

Največja slovenska in jugoslovenska posojilnica v Ameriki. Premoženje 31. maja: EN MILIJON DVE STO PETDESET TISOČ DOLARJEV.

\$1,250,000.00

Rezerva in nerazdeljeni dobiček: STIRIDESET TISOČ DOLARJEV. \$40,000.00

THE INTERNATIONAL BUILDING & LOAN ASSOCIATION

6233 St. Clair Avenue, CLEVELAND, O.

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

Izhaja vsako sredo

Letnišas Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravljalstvo: **CLEVELAND, OHIO.**
 6117 St. Clair Ave.
 Telefon: Randolph 628.

Naročnine:
 Za člana, na leto \$0.84
 Za nečlane \$1.00
 Za inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN
 of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
 of the
UNITED STATES OF AMERICA.
 Maintained by and in the interest of the Order.
 Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. **CLEVELAND, OHIO**
 Telephone: Randolph 628.

NEUMESTNA BAHARIJA.

Čudno, da se nekateri ljudje tako radi bahajo, hvalisajo in stavijo v ospredje drugih? Nikakor se nečajo zavedati staroga, domačega gesla: "Lastna hvala, cena mala!"

Alli ste že čuli, kdo je storil največ dobrega in plemenitega za slovenski narod v Ameriki? Prečitajte samo zadnjo obilgato številko "Prosvete" (št. 147), pa boste videli črno na belem. Nihče drugi kot S. N. P. Jednota?! saj se vendar v onem glasilu označene Jednote uradno zatrjuje rekoč:

"Jednota (S. N. P. J.) je na podlagi teh principov stori-
 la več dobrega in plemenitega za slovenski narod kot vse
 druge organizacije skupaj — in da bo rastle in se širila ter
 opravila še več dobrega dela za narod v bodoče, mora njena
 temeljna podlaga ostati še naprej."

Srečni so ljudje, ki živijo v taki domišljiji. Srečen je oni, ki misli, da je dosegel že 100% popolnosti, a mu je pri tem manjka še celih 50 odstotkov. Vesel je lahko oni, ki v svoji domišljiji z malo palico lahko zvezde otepa, in v resnici korajžna je lahko ona organizacija, ki si upa v javnosti kaj takega trditi.

Ko se je nedavno neki glavni uradnik S. N. P. Jednote oglašil, da ta Jednota ni narodna, pač pa internacionalna (mednarodna), in da je njeno glasilo naravnost protikatoliško itd. tedaj je urednik "Prosvete" svojim čitateljem narezal dolgo klobaso z vsemi mogočnimi domišljijami, kaj vse je S. N. P. Jednota že dobrega za ameriške Slovence storila. Gospod urednik je gotovo na podlagi teh člankov to svojo neumestno baharijo ponovno potrdil v št. 147.

Označena Jednota si v prvi vrsti lasti zaslugo in priznanje, da je baš ona zgradila prve društvene in Narodne DOMEVE širom Amerike. Čudno, da je gospod urednik pri tem povsem pozabil to dokazati s številkami, kraji, letnicami in imeni? Kar na dan z dokazi!

Zelo dosti zaslug si pripisuje S. N. P. Jednota tudi s svojo Književno matico, ki je dosedaj na račun Elnastva izdala že pete-
 ro knjig. Slovensko angleško slovnico smo imeli že boljše na književnem trgu; kar se pa tiče nekih "Zajedalcev," "Biogene-
 zije" in "Malaventure," je pa to naravnost škandal za našo literaturo v Ameriki. Sodbo o tem izraža članstvo samo ko kritizira označene knjige v svojih razmotrivanjih, da naj se enkrat za vselej opusti trošenje tisočakov za Književno matico.

Da ima označena organizacija svoje lastno glasilo, je resnica; tudi druge organizacije ga imajo. Če so si nedavno postavili tudi svojo lastno tiskarno, ki jim donaja ogromno izgubo in ki do danes še nima unijskega znaka! — to vendar ni nič dobrega in plemenitega za slovenski narod v Ameriki, pač pa škodljivega, ker bodo morali člani doplačevati za tiskarno visoke posebne nesemente.

Morda smatrajo uredniki "Prosvete" za plemenito delo dejstvo, da je bilo že več članov one Jednote pokopanih po civilnem obredu, ali celo sezganih? Ali je morda to vrlina za naš narod, da se vedno udriha po naših cerkvah, duhovnikih in sveti veri? Koliko dobrega za naš narod ste že dosegli z vedno socialistično propagando? Vedno pišete o omilovanju vrednih štrajkarjih-trpinih. Pod nadzorstvom imate pa še nekaj tisočakov pokojnega Milijondolarskega sklada (J. R. Z.). Čemu tega denarja med te reveže ne razdelite? Tako delo je v resnici dobro in plemenito za naš narod v Ameriki, ne pa metati tisočake za socialistične tiskarne v starem kraju.

Če si v resnici baš vi prilastujete venec prvenstva in največjih zaslug, odgovorite nam še na sledeča vprašanja:

Koliko učencev je že graduiralo z vaših slovenskih šol?
 Kje se nahajajo te šole?

Ali so v resnici vse Slovenske Narodne Dome zgradili samo člani vaše Jednote?

Ali so v resnici vsa pevka in dramatična društva širom Amerike izključno samo vaše delo?

Koliko hramov božjih ste že vi postavili?
 Koliko škofov, monsignorjev, opatov, dekanov, duhovnikov, profesorjev, zdravnikov, odvetnikov in inženirjev je že izšlo iz vaše stranke?

Koliko imen zaslužnih mož vaše stranke najdete zapisanih v zgodovini strica Sama?

Koliko vaših naprednjakov nosi imena v ameriškem poštne seznamu?

Koliko vaših naprednjakov nosi ime okraja v kaki državi?
 Koliko angleških zgodovinskih knjig vaših slavni mož najdete v državni knjižnici v Washingtonu?

Ali je v resnici vaša Jednota izplačala največ skupne podpore?

Če nam vse to s številkami in fakti dokažete, potem se vam bo pa tudi naša Jednota globoko priklonila in rekla:
 "Čast, komur čast!"

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

URADNO NAZGANILO.

Slušbeno se nazganja, da se prične polletno zborovanje glavnega odbora v ponedeljek dne 20. julija t. l. ob 9. uri dopoldne.

Zborovanja se vdeležijo sledeči glavni uradniki: Prvi podpredsednik, glavni tajnik, blagajnik, nadzorniki in upravniki-uredniki "Glasila."

Društva, ki imajo kako zadevo odboru za predložiti, se prosijo, da to pošljejo na glavni urad najkasneje do 18. julija, 1925.

Za glavni urad K. S. K. Jednote,
JOSIP ZALAR, glavni tajnik.
 Joliet, Ill., 27. junija, 1925.

NAZGANILO ABESMENTA 7-85, ZA MESEC JULIJ, 1925.
 Imena umrlih članov in članic.
 Zaporedna št. 50.

22885 MILE GRAHOVAC — Star 48 let, član društva Presvetega Srca Jezusovega, št. 165, So. Chicago, Ill., umrl 24. januarja, 1925. Vzrok smrti: ubit na železnici. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 20. maja, 1918, R. 33

5918 LOUIS OMAHEN — Star 48 let, član društva sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Pa., umrl 2. maja, 1925. Vzrok smrti: pljučnica. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 9. avgusta, 1903, R. 39.

19060 JOSEPH KOŠMERLJ — Star 57 let, član društva sv. Petra in Pavla, št. 38, Kansas City, Kans., umrl 14. maja, 1925. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za \$500. Pristopil k Jednoti 2. marca, 1913, R. 47.

19689 JOSEPH FABJAN — Star 47 let, član društva sv. Jožefa, št. 56, Leadville, Colo., umrl 15. maja, 1925. Vzrok smrti: poškodovan pri delu. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 14. avgusta, 1913, R. 36.

24515 FRANK MURNIK — Star 50 let, član društva sv. Jožefa, št. 57, Brooklyn, N. Y., umrl 20. maja, 1925. Vzrok smrti: srčna bolezen. Zavarovan za \$250. Pristopil k Jednoti 3. marca, 1923, R. 48.

5563 ALOIS PERUŠEK — Star 39 let, član društva sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn., umrl 13. maja, 1925. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 24. junija, 1903, R. 30.

876 JOHN GERČMAN — Star 52 let, član društva sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Pa., umrl 3. maja, 1925. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 15. novembra, 1897, R. 37.

7363 MATIJA BENEČ — Star 48 let, član društva Marije Sedem Žalosti, št. 50, Pittsburgh, Pa., umrl 20. maja, 1925. Vzrok smrti: pljučnica. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 25. oktobra, 1904, R. 39.

12506 FRANK GROM — Star 58 let, član društva sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis., umrl 8. maja, 1925. Vzrok smrti: umobol. Zavarovan za \$500. Pristopil k Jednoti 20. novembra, 1907, R. 48.

187 JOSEPH BUČAR — Star 59 let, član društva sv. Jožefa, št. 2 Joliet, Ill., umrl 5. junija, 1925. Vzrok smrti: rak v vratu. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 6. marca, 1898, R. 44.

9527 MICHAEL SPIŠIČ — Star 44 let, član društva Marije Device, št. 33, Pittsburgh, Pa., umrl 25. maja, 1925. Vzrok smrti: samomor. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 19. aprila, 1906, R. 34.

22462 FRANK BAMBIC — Star 39 let, član društva sv. Antona Padovanskega, št. 87, Joliet, Ill., umrl 3. junija, 1925. Vzrok smrti: operacija na slepiču. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 5. avgusta, 1917, R. 32.

4917 FRANCES POTNIK — Stara 43 let, članica društva sv. Rozalije, št. 140, Springfield, Ill., umrla 23. maja, 1925. Vzrok smrti: srčna bolezen. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 15. aprila, 1911, R. 33.

11324 ANNA GERICS — Stara 41 let, članica društva sv. Jožefa, št. 148, Bridgeport, Conn., umrla 5. junija, 1925. Vzrok smrti: vnetje moľgan. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 13. aprila, 1924, R. 40.

19428 JURAJ SANTIC — Star 43 let, član društva sv. Mihaela, št. 152, So. Deering, Ill., umrl 3. junija, 1925. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za \$100. Pristopil k Jednoti 16. julija, 1913, R. 33.

23754 GEORGE MARINCICH — Star 20 let, član društva sv. Janeza Krstnika, št. 20, Ironwood, Mich., umrl 8. junija, 1925. Vzrok smrti: ponesrečel z avtomobilom. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 18. julija, 1921, R. 16.

3030 MARY SLUGA — Stara 38 let, članica društva Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., umrla 12. junija, 1925. Vzrok smrti: operacija na želodcu. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 14. februarja, 1907, R. 28.

Imena poškodovanih in operiranih članov in članic.
 Zaporedna št. 104.

3940 MARY KOČJANČIČ — Članica društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., operirana 12. maja, 1925. Opravičena do podpore \$100.

790 JOHANA STEFANČIČ — Članica društva sv. Jožefa, št. 18, Virginia, Minn., operirana 5. decembra, 1924. Opravičena do podpore \$100.

9527 MIHAEL SPIŠIČ — Član društva Marije Device, št. 33, Pittsburgh, Pa., operiran 8. januarja, 1925. Opravičen do podpore \$100.

19589 JOSEPH FABIAN — Član društva sv. Jožefa, št. 56, Leadville, Colo., operiran 7. maja, 1925. Opravičen do podpore \$100.

17361 FRANK BESOWŠEK — Član društva sv. Janeza Krstnika, št. 40, Wenona, Ill., poškodovan 12. decembra, 1924. Opravičen do podpore \$250, za izgubo vida na levem očesu.

št. 60, Wenona, Ill., operiran 25. aprila, 1925. Opravičen do podpore \$100.

18404 JOSIP ROSICH — Član društva sv. Jurija, št. 73, Toluca, Ill., operiran 13. maja, 1925. Opravičen do podpore \$50.

12180 MARY PERICH — Članica društva Marije Čistega Spočetja, št. 80, So. Chicago, Ill., operirana 13. aprila, 1925. Opravičena do podpore \$100.

10861 JOSEPHINE SAMOTORCAN — Članica društva Marije Čistega Spočetja, št. 80, So. Chicago, Ill., operirana 3. maja, 1925. Opravičena do podpore \$100.

2569 URSULA STRUBEL — Članica društva sv. Alojzija, št. 83, Fleming, Kans., operirana 24. aprila, 1925. Opravičena do podpore \$100.

10827 ANA ŽITKOVIČ — Članica društva sv. Barbare, št. 92, Pittsburgh, Pa., operirana 23. aprila, 1925. Opravičena do podpore \$100.

12657 FRANCES BENCICH — Članica društva sv. Jožefa, št. 103, Milwaukee, Wis., operirana 17. maja, 1925. Opravičena do podpore \$100.

1113 ANNA STERK — Članica društva sv. Jožefa, št. 103, Milwaukee, Wis., operirana 14. aprila, 1925. Opravičena do podpore \$100.

4370 MARIJA GREGORČIČ — Članica društva sv. Ane, št. 123, Bridgeport, O., operirana 23. maja, 1925. Opravičena do podpore \$100.

8291 ANGELA MERLAK — Članica društva sv. Ane, št. 127, Waukegan, Ill., operirana 8. aprila, 1925. Opravičena do podpore \$100.

19865 KAROL ROSHAY — Član društva sv. Roka, št. 132, Frontenac, Kans., operiran 13. marca, 1925. Opravičena do podpore \$100.

24887 AUGUST BOGOLIN — Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., operiran 14. maja, 1925. Opravičen do podpore \$100.

9430 ANGELA PREGLED — Članica društva sv. Alojzija, št. 161, Gilbert, Minn., operirana 20. marca, 1925. Opravičena do podpore \$100.

10000 JUSTINA LAMOVSEK — Članica društva Marije Pomoč Kristijanov, št. 165, West Allis, Wis., operirana 19. aprila, 1925. Opravičena do podpore \$100.

11338 DOROTHY KISH — Članica društva sv. Jožefa, št. 168, Bethlehem, Pa., operirana 12. maja, 1925. Opravičena do podpore \$100.

26269 IGNATZ NOVAK — Član društva sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O., operiran 21. aprila, 1925. Opravičen do podpore \$100.

11510 MARY TERČEK — Članica društva sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O., operirana 29. aprila, 1925. Opravičena do podpore \$100.

10122 ROSE ZAKRAJŠEK — Članica društva Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, West Park, O., operirana 3. junija, 1925. Opravičena do podpore \$100.

12925 JOHN SUNICH — Član društva Marije Pomagaj, št. 176, Detroit, Mich., operiran 19. maja, 1925. Opravičen do podpore \$100.

16566 MARY GORICHAN — Članica društva Marije Pomagaj, št. 188, Homer City, Pa., operirana 14. aprila, 1925. Opravičena do podpore \$100.

8295 JOHN UNDESSER — Star 7 let, 11 mesecev in 3 dni, član društva sv. Janeza Krstnika, št. 11, Aurora, Ill., umrl 20. maja, 1925. Vzrok smrti: oteklina v vratu. Pristopil 6. junija, 1922. Bil je član 2 leta, 11 mesecev in 14 dni. Starost prihodnjega rojstnega dne 8 let. Opravičen do podpore \$168, kateri znesek je bil nakazan 3. junija, 1925.

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.
 Joliet, Ill., 27. junija, 1925.

St. Clairski paberki.
 (Pisne urednik.)

Na zapadni strani Clevelanda delajo velik zverinjak. Nekatera mesta so v to svrhu darovala že različne divje živali, neki farmar iz bližine je pa te dni pripeljal za ta zverinjak krasno holštansko kravo mlekarico. Mnogo clevelandskih otrok, ki niso še nikdar videli žive krave, ima sedaj priliko videti ono žival, ki nam daje mleko.

V tem zoologičnem vrtu (zverinjaku), bodo tudi opice častno zastopane. Slovensko opico bo daroval v trajen spomin na svojega opičarskega pračeda, urednik našega lokalnega dnevnika "E," ki vedno trdi, da je z opicami v sorodu. Čestitam!

V Clevelandu imamo 60 različnih bolnišnic za moške, ženske in otroke. Dalje se nahaja nakje tudi bolnišnica za konje, psa, mačke in pičce (kanarčke).

Clevelandski dnevnik "Press" je zadnji čas razpisal čudno tekmo med svojimi naročniki. Zvedeti hoče namreč, kdo ima največjo glavo, največje noge (v stopalih) in najbolj debeli trebuh. K slednjim tekmovalcem sem se mislil tudi jaz pri-
 glasiti, pa me še nekdo drugi skoro za 50% prekosil. Minuli četrtek sem namreč videl sliko Mr. Kinseya, ki meri čez pas 74 palec in tehta nad 300 funtov. Če ima naš mojster Gornik za tega debeluharja povsem primerne hlače, ne vem? Bomo veseli, da še nismo tako debeli!

Newyorškemu dnevniku mora že precej slaba presti, ker je izgubil že toliko tisoč naročnikov. Deficit nadomešča sedaj s prodajo že pol leta starih kolektarjev, pisalnih strojev in raznih knjig. Te dni sem osebnogovoril z nekim znancem, ki je že 26 let naročnik onega kameleonskega lista in več let tudi njegov zastopnik. Tudi tega starega naročnika ima "Zgaga" na vesti, kajti dotičnik je list "Glas Naroda" pustil, ker preveč zabavlja čez duhovnike.

Pri "Glas Naroda" morejo imeti uredniki res dosti denarja?! Ni čuda, saj delajo nad banko! Svoječasno je bila v "Glasilu" Zgagarju razpisana nagrada \$500, zadnji teden pa \$100. Šest lepih stotakov, pa jih ne mara. Za ta denar si lahko kupil 70 galon munašajna!

Petdeset križev bom kmalu nosil na svojem hrbtu, pa še nisem doživel tako čudne ženske mode kakor je sedaj v veljavi. Zadnjič, ko je bilo blizu 100 stopinj vročine, sem se peljal v kari z neko ameriško Evino hčerko. Kar zijali smo, tako nam je bilo vroče. In v tej vročini je imela ta žrtev mode okrog vratu veliko lisičjo kožuvinovino in do ram gole roke. Čudna moda! Poleg nje je pa sedela neka krasotica v težkem zimskem plašču. Pa imajo te moderne ženske morda prav? Kožuvinovino okrog vratu in težka zimska suknja jim brani hudo vročino do telesa? Če bi jih tudi mi moški posnemali, bi morali poleti nositi kučme in kožuhe, pozimi pa Palm Beach obleke in slamnike. Narobe svet!

Zadnji četrtek smo se zopet selili z uredništvo. To pot sem bil za 16 stopinj (stopnic) povzhan in sicer v prvo nadstropje, kjer se mi nudi krassen razgled čez vse strehe do erijskega jezera. Tako moderne pisarne še nisem imel nikoli, ker se poleg oken nahaja takozvani "Roof Garden," kjer se lahko svobodno izprehajam. Drugi mesec bomo na tem strešnem vrtu igrali baseball, tennis, golf in kegljari bomo tudi lahko. Novo stensko uro mi je za urad podaril zlatarski mojster Mr. Černe; navilaj jo bo vsakih osem dni moj pribočnik in adjutant Polde ta Kratki. Za plačo se še nisva domenila.

Prav na slovesen način sva "premufala" tudi naš slavni uredniški koš. Pisarno sem pretvoril v pravo galerijo slik. Okoli in okoli po stenah jih visi nad 100. Slike tvorijo skupine naših društev, uradnikov itd. Moj prijatelj Lojze je rekel, da naj bi računal najmanj 25 centov vsakemu, ki si hoče to galerijo ogledati; toda ta galerija je vsem obiskovalcem zastojna na ogled. Radio aparat za pisarno in telefon dobim prihodnji teden. V kotu pri oknu imam pripravljen poseben prostor za obljudljeni rožmarin iz Sheboygana; kranjski nagel bom pa morda dobil pri Widerwolvah na 61. cesti v Clevelandu; nad pisalno mizo mi bo pa prepeval zlatorumeni kanarček iz znane Lunbove veleptičarne.

ANGELČEK

LITTLE ANGEL

GLASILO MLADINSKEGA ODDELKA K. S. K. JEDNOTE

Ishaja vsako prvo sredo v mesecu.
Naslov uredništva "Angelčeka": Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St. Cleveland, Ohio.OFFICIAL ORGAN of the JUVENILE DEPT. of K. S. K. J. (G. C. S. U.)
Issued every first Wednesday in the Month.

Editor's Address: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St. Cleveland, Ohio.

PRISTOPLI

meseca maja, 1925.

K društvu sv. Štefana, št. 1, Chicago, Ill., 13366 Amalia Jerina.

K društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., 13232 Edward Libersher.

K društvu sv. Jožefa, št. 7, Pueblo, Colo., 13392 Helen Muc, 13393 Bertha Muc.

K društvu sv. Jožefa, št. 21, Presto, Pa., 13233 Joseph Horvat.

K društvu sv. Petra, št. 30, Calumet, Mich., 13234 Ralph Bohte.

K društvu Vitezov sv. Florijana, št. 44, So. Chicago, Ill., 13367 Edward Primozic.

K društvu sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind., 13368 Alma Kanalec, 13369 Filip Bajt, 13370 Olga Kanalec, 13371 Thomas Sustersic, 13372 Anna Zupančič, 13373 Stefania Faletič, 13374 Anna Koren, 13375 Henry Dezelan, 13376 Louis Smerdel, 13377 Anton Smerdel, 13378 Emma Manfrida, 13379 Frank Lampar, 13380 Frank Cerne, 13381 Mary Kanovec, 13382 William Komlanc, 13383 Elma Manfrida.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn., 13394 Jožefa Paik, 13395 Angela Paik, 13396 Julia Paik, 13397 Karol Paik.

K društvu Vitezov sv. Mihaela, št. 61, Youngstown, O., 13354 Walter Horvath, 13355 Joseph Horvath, 13356 Peter Horvath, 13357 Stefan Gradski, 13358 Katarina Yanič, 13359 Anna Yanič, 13360 Mary Yanič, 13361 Edward Sellers.

K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 85, Lorain, O., 13384 Mary Siladi.

K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 104, Pueblo, Colo., 13235 Mary Posega, 13236 Violet Posega, 13237 Terezija Posega, 13238 Jennie Posega, 13239 Elbin Grebenc, 13240 Katarina Čorak.

K društvu sv. Družine, št. 109, Aliquippa, Pa., 13241 Virginia Habich.

K društvu sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O., 13242 Mary Skerl.

K društvu Marije Pomagaj, št. 119, Rockdale, Ill., 13243 Frances Zupančič, 13244 Theresia Zupančič, 13245 Joseph Zupančič, 13246 Albin Zupančič, 13247 Loretta Zupančič, 13248 Edward Turk, 13249 Elizabeth Turk, 13250 Catherine Turk, 13251 Julia Turk, 13252 Helena Turk, 13253 Joseph Simonac, 13254 Joseph Boštjančič, 13255 Mary Boštjančič, 13256 Dorothy Jagodnik, 13257 Emma Jagodnik, 13258 Sophie Jagodnik, 13259 John Bozic.

K društvu sv. Ane, št. 120, Forest City, Pa., 13385 Anna Sivc.

K društvu sv. Ane, št. 123, Bridgeport, O., 13386 Angela Brecl.

K društvu sv. Ane, št. 134, Indianapolis, Ind., 13260 Anna Grbek, 13261 Cecilia Krefel, 13262 Rose Krefel, 13263 Anna Brezovšek, 13264 Miroslav Brezovšek, 13265 Matilda Kagel, 13266 Wilma Kagel.

K društvu sv. Družine, št. 136, Willard, Wis., 13267 John Hribar, 13268 Alojs Fortuna, 13269 Anna Rovtar, 13270 Anton Perušek, 13271 Albert Volk, 13272 Anton Celesnik, 13273 George Seliskar, 13274 Peter Celesnik, 13275 Franciška Celesnik, 13276 Anton Gosar.

K društvu sv. Cirila in Me-

toda, št. 144, Sheboygan, Wis., 13277 Amalia Udovich, 13278 Olga Udovich, 13279 Joseph Udovich.

K društvu sv. Valentina, št. 145, Beaver Falls, Pa., 13280 John Bedič, 13281 Katarina Bedič, 13282 Mary Bedič.

K društvu Marije Pomagaj, št. 147, Rankin, Pa., 13283 Catherine Vlasich.

K društvu sv. Ane, št. 150, Cleveland, O., 13398 John Kirasich, 13399 Joseph Kirasich, 13400 Mary Kirasich, 13401 Thomas Kirasich, 13402 Markus Kirasich.

K društvu sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa., 13284 William D. Ohlin.

K društvu sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn., 13285 Jennie Tobak.

K društvu Kraljica Majnika, št. 157, Sheboygan, Wis., 13403 Anna Zore, 13404 Julia Zore, 13405 Jennie Gorenc, 13406 Adelia Bohan.

K društvu sv. Alojzija, št. 161, Gilbert, Minn., 13407 Josephine Lautigar, 13408 Helen Lautigar.

K društvu Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., 13286 Joseph Mismas, 13287 Engelbert Mismas, 13288 Annie Winter, 13289 Jennie Winter.

K društvu sv. Mihalja, št. 163, Pittsburgh, Pa., 13362 Sofija Klejnouski, 13363 Mary Klejnouski, 13364 Anna Markuš.

K društvu sv. Jožefa, št. 168, Bethlehem, Pa., 13387 John Skraban.

K društvu sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O., 13290 Frank Malečkar, 13291 Rudolph Malečkar, 13292 Mary Perko, 13293 Mary Kavčič.

K društvu sv. Ane, št. 170, Chicago, Ill., 13293 Hedviga M. Frank.

K društvu sv. Elizabete, št. 171, New Duluth, Minn., 13409 Mary Yukonich.

K društvu Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, West Park, O., 13294 John Golc, 13295 John Sustersic, 13296 Agnes Golc, 13410 Kristina Sustersic, 13411 Edward Sustersic, 13412 Josephine Sustersic, 13413 Frank Sustersic, 13414 Anna Sustersic.

K društvu Marije Pomagaj, št. 174, Willard, Wis., 13297 Daniela Parkelj, 13298 Mildred Parkelj, 13299 Anna Celesnik, 13300 Josephine Stimac, 13301 Mary Lamovec, 13302 Frances Lamovec, 13303 Anna Fortuna, 13304 Theresa Podobnik, 13305 Sophie Lucas, 13306 Dorothy Petkovšek, 13307 Mary Rakovec, 13308 Helen Brezic, 13309 Emilia Celesnik, 13310 Margaret Bukovec, 13311 Mildred Podobnik, 13312 Mary Podobnik, 13313 Gertrude Podobnik, 13314 Helen Parkelj, 13315 Maima Parkelj, 13316 Mary Petrovšek, 13317 Mary Lucas, 13318 Mary Seliskar, 13319 Helen Horvat, 13320 Frances Gosar, 13321 Anna Parkelj, 13322 Mary Gosar, 13323 Mary Volarič, 13324 Sophie Gosar, 13325 Anna Snedric, 13326 Josephine Lokatič.

K društvu Marije Pomagaj, št. 176, Detroit, Mich., 13415 William Yakse, 13416 Mary Yakse, 13417 Jane Yakse.

K društvu sv. Antona Padovanskega, št. 180, Canon City, Colo., 13388 Anton Lauriha, 13389 Paul Lauriha, 13390 Mary Lauriha, 13391 Ernest Lauriha.

K društvu sv. Vincenca, št. 182, Elkhart, Ind., 13327 Helen Strukul, 13328 Anna Yarc,

13329 Helen Trlep, 13330 Mary Yarc, 13331 Josephine Miklic, 13332 Dorothy Strukul, 13333 Robert Edward Strukul, 13334 Anna Miklic, 13335 Alois Strukul, 13337 Albert Strukul, 13338 Mary Prijatelj, 13339 William Prijatelj, 13340 Mary Trlep, 13341 Vincent Trlep, 13342 John Jarc, 13343 Angela Trlep, 13344 Alois Trlep, 13345 Rudolph Trlep, 13346 Joseph Trlep, 13347 Mary Oblak, 13348 Martin Trlep.

K društvu sv. Antona Padovanskega, št. 185, Burgettstown, Pa., 13418 Matevž Skvarca, 13350 Viktorija Rovšek.

K društvu Kraljica Majnika, št. 194, Canonsburg, Pa., 13351 Mary Cvetan, 13352 Josephine Cvetan, 13353 John Cvetan.

JOSIP ZALAR, glav. tajnik.

Kleče so slavili Boga in se zahvaljevali angelom varihom, ki so ponesli otroško molitev pred prestol usmiljenega Boga.

Otroci! Tudi vi se skrbno pripravajte svojim angelom varihom, prosite jih, naj vas varujejo greha ter vam pri dobrem nebeškem očetu izprosijo milost, da srčno premagujete vse skušnjave hudobnega duha.

Sv. Terezija Deteta Jezusa.

(K njeni proglativi za svetnico 17. maja, 1925.)

Bila je cvetka, ki je vzklila iz pobožne družine in rastle v tihem samostanskem vrtu.

Le pol stoletja obsega zgodovina njenega življenja in njene posmrtnosti. Še žive tisti, ki so jo videli v njenem rojstvu, ki so jo zibali v detinskih dobi, ki so jo videli rasti lepo kot vrtnico, čisto kot lilijo, še žive osebe, ki so dvorile majhni kraljici, kakor jo je nazival oče, še se jo spominjajo njene sošolke in govore o njenih krepostih: danes pokleka pred njeno podobno in ji, proseč jo pomoči, odkrivajo svoje potrebe. Ta ljubezniva cvetka je vzklila med nami in za nas — posebno za nas.

Angeli — posebni prijatelji otrok.

Mihatov.

V naši vasi sem poznal moža — železniškega delavca — ki se je trudil od ranega jutra do poznega večera. Nobene zabave si ni privoščil, pa saj si je tudi ni mogel; doma je imel skrbno ženo in sedem nedoraslih otročičev. Ko je zvečer prihajal z dela domov, so vpirali njegovi malčki vanj svoje poželjive poglede kakor mladi vrabci, ko jih stara dva pitata. Kljub slabemu zaslužku so vendar imeli pri Blažetu — tako se je namreč reklo pri hiši — vedno kruh na mizi; tudi so bili vsi snažno oblečeni in lepo vzgojeni.

Ni čuda, da so se nekateri zavestni sosede popraševali, odkod jemlje Blaže denar. In usoda je hotela, da se je tudi nad Blažetom uresnil znani pregovor: Kogar ima ljubi Bog rad, ga tepe. Ker se je v tistem času izvršila v vasi neka nepojasnjena tatvina, so začeli nekateri sumiti Blažeta. Četudi niso dobili pri hišni preiskavi nikakih dokazov, so ga vendar odpeljali v bližnji trg v preiskovalni zapor. Tu je nedolžni oče že mesec dni zdihoval, ne da bi mu mogli dokazati krivdo. Doma pa je uboga mati slednji večer klečala in molila in tudi otroke opominjala k molitvi, češ: "Ljubi otročiči! Molite se vi in pripravite se angelom varihom, oni so vaši najboljši prijatelji; prosite jih, naj tudi oni v nebesih prosijo dobrega Očeta, da bi kmalu rešil vašega nedolžnega očeta."

Otroci ubogajo. Ko skupno odmolijo rožni venec, zavpije Jožek — najmlajši izmed njih — in pravi: "Mama, poglejte, kako se svetijo angelčki in lete v sodnikovo hišo. Da, ravno v sodnikovo hišo gredo!"

"Dete, pojdi spat," reče mati, "sanja se ti, k takemu krivičniku ne hodijo angeli božji."

"Pa so ali," odvrne dete, "nisi so naše prošnje za uboga očeta k hudobnemu sodniku."

Ko Jožek izreče one besede, zaspi.

Drugo jutro pripoveduje sodnik svojemu pisarju sanje, ki jih je imel po noči ter pravi:

"Kamorkoli sem se noč obrnil, sem slišal mile prošnje uboge žene in nedolžnih otročičev, ki so prosili za svojega očeta. Pokoja nisem mogel dobiti poprej, da sem obljubil izpustiti jetnika, kakor hitro napoč dan. In to hočem res zdaj storiti."

Tako je bližnjo dolžen Blaže rešen teške ječe. Koliko veselja je bilo, ko je kmalu potem prišel oče domov in objel svojo ljubo ženo in nedolžne otročiče!

hrovnik, rešitev duš. Terezija je naša bližnjica k nebu in najuspešnejše in nezmotljivo sredstvo svetosti in to pot je pokazala navprej sestram, potem svetu, in njeno gotovost je ponavljajo in se bodo ponavljali do konca stoletij. "Čutim," je rekla malo pred smrtjo, "da se mora začeti moje poslanstvo, da bodo tudi drugi vzljubili Jezusa, kakor ga ljubim jaz . . . poslanstvo, da bom pokazala dušam svojo kratko pot: pot dušne mladosti, pot zaupanja in popolne vdanosti . . . Svoja nebesa želim prebiti v izvrševanju dobrih del na zemlji."

Terezina svetost je obstojala iz ljubezni, ta ljubezen pa iz zaupanja in majhnih žrtv. To je bilo njeno življenje, njena pot, njena skrivnost, njena skrivnost, ki jo je Bog hotel odkriti vsem, ko je je Cerkev 29. aprila, 1925, 25 let potem, ko je bila zapustila solzno dolino, proglašala za blaženo, in 17. maja, 1925 pa povišala pred očmi vseh vernikov do svetniške časti, ki jo uživa že danes pri Bogu.

Blagor usmiljenim.

(Iz nemščine prevedel I. S.)

Kdor je bil le enkrat na Dunaju, v velikem krasnem glavnem mestu nekdanje močovice Avstrije, pozna dunajski Prater. To je največje dunajsko gostilne in kavarne, gledišča in zabavišča. Tu je poskrbljeno za zabavo oči in ušes. Lepega poletnega dne je bil v tem Prateru velik ljudski praznik. Nepregledne gruč Dunajčanov so hitele v ta lepi park, pod krasno senčnata drevesa, na zelene trate v pivnice in gostilnice. Odlični in priprosti ljudje, staro in mlado, vse se je veselilo lepega dne. Tudi mnogo tujcev je prišlo v Prater gledat vse-šjo življenje Dunajčanov.

Kjer je mnogo veselih ljudi, tam tudi tak človek lahko kaj upa, ki živi od usmiljenja drugih. Tako se je nabralo tudi tukaj mnogo revežev, pohabljencev, beračev in lajnarjev, ki so pričakovali ta dan obilnih milodarov.

Med temi je bil tudi star invalid, na katerem se je uresnil čil stari pregovor: "Mlad voljak, star prosjak."

No, ravno beračiti ni maral; poltil se je umetnosti, s katero se je bavil v svojih mladih letih, namreč goslanja, kolikor ga seveda znal, in si je mislil:

"Četudi ti ljudje za tvoje igranje nič ne dajo, jih bo ganila vsaj tvoja siva glava, tvoja lesena noga in tvoj ves zakrpani, stari, vojaški plašč."

Invalid se je vsedel pod košat javor ob potu, koder so ljudje mimo hodili in je igral na svoje gosli. Pred njim je sedel njegov stari koder (pes), ki ga je bil navadil, da je držal v gobcu njegov klobuk, ki so usmiljeni ljudje vanj vrgli kak novčič ali pa — tudi ne.

A danes so ljudje veselo kramljali in se smejali in šli mimo invalida, a njegov klobuk je bil ostal prazen. O da so se le enkrat ozrli v starega reveža, bi bili na njegovem žalostnem obrazu brali, da je za zadnji denar, ki ga je imel kupil nove strune za svoje gosli in da danes se ni ničesar ušil.

Ko je igral svoje stare koračnice in poskočne valčke, je žalostno gledal na veselo množico na sijaj in bogastvo srečnih in razposajenih ljudi in njego-

va beda ga je bolela vedno bolj globoko v srcu. Danes se bo ulegel lačen na svojo slavnico v podstrešni sobici.

Ze je bilo precej pozno popoldne. Mnogo veselih četalcev se je že vračalo domov, a v invalidov klobuk še ni bil padel niti en belič. Njegovo upanje se je ravno tako bližalo zatonu kakor ljubo sonce. Bridka žalost se je polastila njegove duše, njegov stari brazgotinasti obraz je izražal bolelost, ki mu jo je čutilo srce. Nedaleč od njega, pa je pod drevesom stal postaven, zalo oblečen gospod, ki ga je dolgo poslušal in z globokim sočutjem opazoval. Ko je bilo vse zastoj in trudna starčeva roka loka ni mogla nič več premikati in ga njegova zdrava noga ni mogla nič več držati, se je invalid usedel na kamen pod drevo, si podprl čelo z rokami in vroče solze so mu pri-tekale po njegovem starem, poštemdom obrazu.

Tuj gospod pa, ki je slonel tam pod košato lipo, je videl, kako je roka, ki je imela le še tri prste in ki je z njimi igral, skrivaj obrisala solze. Solze starega invalida so bile zanj vroče kaplje, ki so mu padale na srce; hitro je stopil k invalidu, mu dal zlatnik in rekel:

"Posodite mi za nekaj časa svoje gosli."

Starec je ves hvaležen pogledal gospoda in mu dal gosli. Te niso bile tako slabe, le invalid je nanje tako škripal. Gospod jih je ugasil, se postavil prav blizu invalida in mu rekel sme-
hljaje:

"Tovariš, vzemite klobuk in sprejemajte denar, jaz bom pa igral."

In gospod je začel igrati, da je stari invalid radovedno pogledoval na svoje gosli, kakor bi jih hotel vprašati, odkod imajo te čudovite glasove. Ni jih več poznal. Glas teh gosli — to je bilo petje, ki je seglo v dušo, da človek ni vedel, kaj mu je, in glasovi so bili kakor biseri. Zdjaj se ti je zdelo, da vriskajo v njih angeliški glasovi, zdjaj zopet, da tožijo ti, v srce segajoči glasovi o najhujši bolezni človeške duše, tako da so solze prišle človeku v oči.

Ljudje so se začeli ustavljati. Nihče ni šel kar naprej, nihče si ni upal dihati, vse je poslušalo čudovite glasove in melodije. Vedno večji je postajal krog poslušalcev. Krasno kočije so se ustavljale, tudi najodličnejša gospoda je poslušala te čarobne glasove. Vsakdo je vedel, kakšen namen ima ta odlični godbenik, da igra namesto ubogega invalida, da bi pri ljudeh vzbudil sočutje zanj. V stari klobuk, ki ga je mož držal v rokah, je padalo zlato, srebro, baker — kar je kdo imel. Kmalu je bil klobuk poln in invalid ga je moral izprazniti. Tujec pa je igral, igral v srca ljudi tako čudovito, da je bil klobuk še enkrat poln do vrha. Tujcu so se svetile oči od veselja; igral je, da je bilo okoli njega vse tiho, kakor v grobu; potem pa se je naenkrat začelo gromovito ploskanje, ki ni hotelo nehati, da je zopet začel in z največjo vne-
mno igral. Naenkrat pa da umetnik starčku gosli nazaj, vzame svoj klobuk, invalidu prijazno priklina in izgine, predno je mogel ta reči: "Bog plačal!"

"Kdo je bil to?" so vpraševali ljudje invalida.

"Ne vem," je odgovarjal mož, "sam Bog mi ga je poslal na pomoč, brez njega bi bil moral

od gladi umreti."

Tedaj pravi nek gospod, ki je šel mimo: "Jaz ga dobro poznam; to je bil glavni umetnik na violino, Aleksander Boucher, ki se mudi nekaj dni na Dunaju in ki je zdaj storil tukaj delo usmiljenja. Živijo Boucher!"

"Živijo! Živijo" je vzkliknila množica.

Invalidu pa so tekale solze hvaležnosti in veselja po licih. Sklenil je roke in molil:

"Gospod, poplačja, povrni mu ti obilno"

Tisti večer je imel Dunaj dva srečna človeka več; eden je bil invalid, ki je bil zdaj za dolgo časa rešen pomanjkanja; drugi je bil Boucher v zavesti svojega dobrega dela.

Kako že pravi naš Odrešenik? "Kar ste storili kateremu izmed mojih najmanjših bratov, to ste meni storili."

PODOBA DOBREGA OTROKA

Dobri otrok ljubi Boga in ljudi. Pobožen je in odkritosrčen; stariše rad uboga ter stori precej, kar mu reko. Nikdar ne govori kaj grdega ali pregrešnega. Z drugimi otroci žive v miru; ne trga se in ne meče kamenje. Dobri otrok je uljuden, se lepo vede, je pohleven, prijazen in hvaležen, odpušljiv in postrežljiv. Govori zhrinj resnic ter se nikdar ne laže; ne vzame in ne pokvari ničesar. Vsi ljudje ga imajo radi in tudi drugi otroci se radi družijo z njim. Dobri otrok tudi z živili-lepo ravna, ne preganja in ne trpinči jih nikoli. Starih nadložnih ljudi ne graja in ne zaničuje nikoli, ter vsak pregrešek, ki ga je storil, obžaluje.

To je podoba dobrega otroka, glej, da jo vedno posnemaš!

Praktičen talent.

Oče: "Verjemite, gospod katehet, moj Joško je odlično praktičen talent."

Katehet: "Ne vem . . . v šoli nič prav ne odgovarja . . ."

Oče: "Gospod — vprašajte ga za praktične stvari, pa boste videli, kako je bistroumen."

Katehet: "No ja, saj hodi šele šest tednov v šolo."

Oče: "Boste videli, gospod. Joško, pojdi sem in odgovarjaj. Čemu imaš lase?"

Joško: "Da jih češem."

Oče: "Čemu imaš nos?"

Joško: "Da prste vanj vtikam."

Oče: "Čemu imaš oči?"

Joško: "Da jih odpiram in zapiram."

Oče: "Čemu imaš roke?"

Joško: "Da si lahko prste umivam."

Oče: "Čemu imaš noge?"

Joško: "Da lahko hlače oblečem."

Oče: "In kaj boš postal, kadar boš velik?"

Joško: "Fajmošter."

Oče: "No, gospod katehet, ali moj fant ni praktičen talent?"

Izgovor.

Pepček se je vezbal v streljanju s fračo. Res je razbil okno. Seveda je popustil fračo in zbežal, a lastnik okna je bil urnih nog in ga je dohitel.

"Čakaj ti lump," se je jezil lastnik okna; "jaz ti že pokazem; najprej ubiješ okno, potem pa zbežiš."

"Pustite me," se je zagovarjal Pepček, "saj sem le bežal po denar, da bi okno plačal."

The Sign of the Cross.

A Catholic Priest of England, whose time is mostly taken up with work in the hospitals, relates the following illuminating incident in connection with the Sign of the Cross:

A poor widow, having fallen ill, was taken to a hospital where she soon died. Her only child, a boy of eight or nine years had in the meantime been placed in an orphan asylum. The boy was an Irish Catholic, and the orphanage was conducted under Protestant auspices. Fearing for the child's faith, his pastor decided to withdraw him from that institution; but on making his application he discovered that the authorities had already placed the boy in a different asylum, and had, moreover, entered him under a name other than his own. For a long time the priest was unsuccessful in his search, but finally he thought he had found the hospitable house where the little lamb of his flock should be living. He went to the asylum, examined the registers and interrogated the governor; but no Catholic child, nor even one bearing an Irish name, had been received into the institution.

As the pastor was about to retire, an idea suddenly presented itself and he acted on it forthwith. He inquired whether he would be permitted to see all the orphans together. The governor told him that the children were about to enter the refectory, and that in consequence there was no inconvenience involved in his seeing them.

As soon as all had entered the priest stood on a bench and said:

"Children, look at me. In the name of the Father and of the Son —," he had scarcely placed his hand on his forehead to make the Sign of the Cross when he saw one of the boys raise his hand and instinctively bless himself; while all the others — there were 320 — remained motionless and regarded the priest with open-eyed wonder. Turning to the governor, the priest exclaimed: "There is the Catholic, that is the boy I am looking for."

The governor acknowledged that he had heard a good deal of the Sign of the Cross as made by Catholics, but he would never have thought of its usefulness in finding a lost child. The boy gladly followed the priest, and was then placed in a Catholic orphanage, where he was brought up in the faith of his fathers.

The Count and his Medal

In the awful reign of terror of the great French Revolution the governor of a Parisian prison opening the door of a cell in which a royalist count was imprisoned sternly ordered him to come forth at once. His name was on the list of condemned criminals to be executed that day. There must be no trying. The count without replying, immediately began searching on the floor, and as the governor expressed angry impatience, he explained:

"I have just lost the medal, which I have worn since childhood. I have worn it all my life and must wear it on the road to death."

"Make haste then," muttered the governor. "You are detaining the other prisoners."

The count most anxiously and eagerly continued his search for the medal.

"The time is up," said the officer. "I must go. I allow you 24 hours in which to find your medal. Your execution is postponed till tomorrow."

The grateful count continued his search; and but a minute had scarcely elapsed when he

saw shining in the straw of his pallet, grasping it, kissing it, he flew to the door of the cell; "commander, commander," he cried. "I am ready to be executed. I have found my medal."

But the only answer was the distant sound of retreating feet. He spent the entire day in prayer, meditation and preparation for death. The morning brought with it the officer with fresh list of the condemned.

It was read in the presence of the count, but his name was not inserted; nor did the governor seem to recollect his decision of the previous day.

A week passed, the count was not summoned to execution. Then the door of the prison was suddenly flung open. "The prison is on fire," was the cry. "Let all who can save themselves."

Few of the prisoners ventured to make the attempt. The count wearing his medal never hesitated, but trusting to the Divine Mercy and help, rushed forward and soon found himself beyond the prison barriers in the open street. Here amid the excited crowd of spectators of the conflagration he passed unmolested. On and on he went, soon Paris was behind him. After two days of constant traveling, he crossed the French frontier into Germany and was a saved man.

His aim and object now was to find his family whom he knew had taken refuge in that land. He wandered on from city to city hunting for them, but in vain. Finally he reached Austria and in a strange city entered a handsome church and attended Mass. On its conclusion he made the round of the interior of the edifice, admiring and studying its many works of art. In so doing he entered a side chapel dedicated to Our Lady, where kneeling down, he offered his loving grateful homage.

Rising from his knees, it seemed to him he must be dreaming for he beheld kneeling before the altar, the three forms long lost and most earnestly sought for his beloved ones. He knew they were praying for him — praying for the repose of his soul. He went and knelt beside them. They then embraced him as one returned from the dead. The Blessed Mother, who had lost and found the precious child Jesus in the Temple of Jerusalem had reunited them. Need we add that her sacred medal was never separated from the count? It accompanied him into the grave.

—The Sacred Heart Review.

Fourth Commandment.

Obedience is a virtue of the Christian life. It is taught in all the pages of Holy Writ. In the Hebrew law children were strictly bound to obey their parents and we have many beautiful examples among the Jews of submission to parental authority. Almighty God manifests His will in this regard by devoting one of the Ten Commandments to the promulgation of their universal law, "Honor thy father and thy mother." Our Divine Savior, by His teaching and by His example, reassured this law for the New Testament.

The family is the foundation of human society for government, of all law and order. The welfare of the nation and of the world depends on the state of the family and of family life. Children are given to father and mother in order that they may be reared to a virtuous and useful life. They are first children of God. They must be led to know, love and serve Him. The family, then, has much to accomplish, but nothing

can be done without parental supervision and obedience on the part of the children.

Disobedience, therefore, to father, or mother is a sin against the law of God and against public order. Children must remember that, should they die in their minority, that is, while still under the authority of their parents, they will be judged chiefly according to the obedience they have practiced toward those whom God placed over them for their direction.

This submission of children to the commands and wishes of their parents extends to all things, excepting only when the will of the parents is clearly opposed to some law of God. In such a case, which of course, is rare, children should consult a spiritual superior as to what they must do.

In these days when young people learn so much from newspapers, shows and contact with companions, they frequently think that they know better than their parents what they may or may not do. This leads to the ruin of many young lives. Let the boy and girl remember that their father and mother have the advantage of years of experience and observation. They do not tell all they know and when they command it is not always necessary for them to give their reasons for doing so. Even if parents are at times unnecessarily strict, the submission of children to their will becomes all the more an act of Christian virtue. It is both an act of obedience and an act of humility in bowing to the will of a divinely constituted authority.

In the place of parents stand teachers and sometimes guardians. They must receive a like obedience from the children under their care. The Fourth Commandment is also interpreted so as to include the obedience due to all lawful human authority, to our employers, to all civil and religious superiors. Without such obedience human society and the relations between man and man will be a failure.

Let the Holy Family of Nazareth be the model of all Christian families. Here we find the Eternal Son of God living in childlike submission to human parents. Mary, His Mother, and Joseph, the foster father. "He was subject to them," the Gospel tells us, and His filial subjection lasted even into the years of His manhood whilst He lived with them in the humble home of Nazareth.

WHAT IS A BOY?

He is the person who is going to carry on what you have started.

He is to sit right where you are sitting and attend to those things you think are so important when you are gone.

You may adopt all the policies you please, but how they will be carried on depends on him.

Even if you make leagues and treaties, he will have to manage them.

He is going to sit at your desk in the Senate and occupy your place on the Supreme Bench.

He is going to move in and take over your prisons, universities, counting houses and corporations.

When you get done, all your work is going to be judged and praised or condemned by him.

Your reputation and your fortune are in his hands.

He will read the books you write and sell them to the second-hand man.

He will assume control of your cities.

Right now the future President is playing marbles, and the most famous actor of his

day is complaining because he does not want to go to bed.

Not your contemporaries and fellow citizens, but the boys out there in the school yard, are going to say whether after all you were a grand and noble hero or a blatherskite.

He may think kindly of you, and say you did the best you could, or he may not. Watch your step!

All your work is for him, and the fate of the nation and of humanity is in his hands.

So it might be as well to pay him some attention.

William L. Butcher

Can you imagine the answers?

1. What has a head, but no face? A Match.
2. What has a face, but no head? A Watch.
3. What has a comb, but no hair? A Rooster.
4. What has a hair, but no comb? A Rabbit.
5. What has a mouth, but no tongue? A River.
6. What has a tongue, but no mouth? A Wagon.
7. What has ribs, but no trunk? A tree.
8. What has a trunk, but no umbrella. A Dog.
9. What kind of a dog has no tail? A Hot Dog.
10. What kind of a tail has no dog? A Shirt tail.
11. Dog-gone it, what is the name of the last three hairs on a dog's tail? Dog hair.

On the 21st of May, 1925, Blessed Peter Canisius, S. J. was canonized by Our Holy Father Pius XI. He was raised up by God to stop the heresy of Luther and save Germany. He will be another Saint added to the Society of Jesus.

An Honored Custom.

Men and boys passing before a church should raise their hats and women should bow their heads. This has become such a well-known custom that even non-Catholics look for it. It keeps up a sort of perpetual adoration of the Blessed Sacrament. Not long ago, a street car full of men on their way downtown passed the Boston cathedral. Every hat was raised. The effect was thrilling.

Your Home.

Make your home a sanctuary. In it let no harsh word, no angry indelicate or profane word, be uttered.

If not always feasible in the morning, at least every evening, at a fixed hour, let the entire family be assembled for night prayers.

Let the adornments of your home be chaste and holy pictures, sound and profitable books. No indelicate representation should ever be permitted in a Christian home. No child ought to be subjected to temptation by its own parents and its own home.

Let the walls of your home be beautified with suggestions of Our Divine Lord, of His Blessed Mother, and the Saints; with such a pictures of the great and good as will be incentives to civic and religious virtue.

The immoral, vulgar, sensational novel, the indecently illustrated newspaper and publications tending to weaken faith in religion and Jesus Christ should be rigidly excluded from every home.

Have in your home, your sitting room, your bedroom, no matter how small or cheap, a

blessed Crucifix.

Have at the head of your bed, a small vessel containing Holy Water. If you cannot set apart a room "for God," at least have some corner of a room for Him. Let it be your oratory.

A Happy Memory.

Cardinal Hayes' most vivid recollection of the return voyage from Rome has to do with two little girls, one ten, the other about seven, and both non-Catholics. It is not surprising, for he is truly the Apostle of Children. He spoke eagerly of them, and twice he laughed outright at his memories.

"One of them came to me and made a beautiful curtsy and was so quaint and formal," he said. "She talked to me first in Italian, then in French, and when I asked what part of Italy she came from, she said 'Detroit.'" He chuckled.

"Oh, I'm an American," she said, surprised that I should know. Then she asked if she might bring a friend and when she brought the friend she made such a well-trained little curtsy and said: "May I present —" The other was Virginia," he continued, reminiscently. "I gave one of them a photograph and promised to send a picture to the other. And I gave one of them a rosary." He chuckled. "She said, quite gravely, 'You know, this may go a long way toward making me a Catholic.'"

The little girls of whom the Cardinal spoke were Marguerite Brooks of Detroit and Virginia Stoddard of New York. Marguerite is the one who thinks the rosary may sway her religious belief, and Virginia is still waiting for the picture, which Mgr. Donahue, his Eminence's secretary, will send as soon as possible. The two youngsters first attracted the Cardinal's attention when they bowed as he passed their table in the great dining salon of the Leviathan. He came to watch for them. Then they made bold to come to him at his table, after dinner, introducing themselves with a grave formality that you won the Cardinal completely. Little Miss Brooks, after she had carefully asked his Eminence's permission, introduced first her mother and then other members of her party. It was one of the voyage's delights to the Cardinal.

The Apostles.

Matthew is said to have suffered martyrdom in a city of Ethiopia.

Mark was dragged through the streets of Alexandria, Egypt, until he expired.

Luke was hanged on an olive tree in Greece.

John was plunged into a caldron of boiling oil at Rome, but escaped unhurt and died a natural death at Ephesus.

James the Greater was thrown from a tower and then beaten to death.

Philip was beheaded in 52. Bartholomew was skinned alive.

Andrew was crucified. Thomas was run through with a lance.

Simon was crucified. Barabas was stoned to death.

Paul was beheaded in Rome by order of Nero.

St. Jude, or Thaddeus was crucified.

St. Peter was scourged and put to death, head downward on a cross, his humility, not permitting that he should be crucified in the same manner as his Master.

Fine principles.

"Where did you absorb those fine principles of yours — at your mother's knee?"

"No. Over my father's."

LIFE AND LABORS
of
Rt. Rev. FREDERIC BARAGA,
First Bishop of Marquette, Mich.

By
P. CHRYSOSTOMUS VERWYST,
O. F. M.
of Los Angeles, Cal.

He feels that pagan worship is truly devil-worship. Everything in such a pagan village jars on his Christian feelings. He seems to feel the demoniacal influence pervading the place. He feels a strange, invisible power fighting him, resisting him, repelling him at every step. He has entered the devil's domains and whole armies of wicked spirits seem to be working against him. The writer owns he always felt this strange sensation whenever he went to such a pagan village or entered a thoroughly pagan house. The very atmosphere breathed paganism. With a feeling of relief he would leave such places, to which he would never go, did not duly impel him. Perhaps other missionaries may not have been so impressed; but most likely his experience is also theirs.

CHAPTER XXIV.
Description of Indian Drunkennes at Grand River; Father Baraga's Life Endangered. Indian Council. Father Baraga Dedicates His New Church.

We will let Father Baraga describe the state of things at Grand River. He says:

"Indians are, as a rule, very much addicted to drunkennes. However, they have not always an opportunity of indulging in this vice because they cannot everywhere find intoxicating liquor. But here at Grand River there are so many fur-traders, who follow the Indians whithersoever they go and give them liquor in order to get their furs, that the Indians of this neighborhood and even in this place are almost continually drunk. I have spoken about this matter with several of these traders, who sell their own souls and the souls of the poor Indians to the hellish enemy. But I receive nothing but insults and threats in answer. They hearken to my words even less than the rudest and wildest Indian. To revenge themselves on me, they bring much more liquor to the Indians and advise them strongly not to listen or believe me and also slander me as much as possible.

"Under such circumstances it is evidently hard to hold mission and convert these pagans. However, 'against God there is no counsel.' Notwithstanding all this opposition, many are converted to our holy faith and through Baptism received into our holy church.

"It is a terrible sight to see an Indian in the state of drunkennes, especially the women. They are then real furies. Many Indian women here have no nose. When I came here the first time I did not know how to account for this. I made inquiries and learnt that Indian women, when drunk, attack one another like raging wolves and bite off one another's noses. Others, again, have lost one or more fingers in these bacchanalian fights. The men attack each other with their large knives, which they always carry. Often do we hear of murders perpetrated in drunkennes.

"My life is here in danger. At night I am obliged to carefully and securely lock my door in order to preserve myself from the visits of these monsters.

"A few days ago there were many drunken Indians in our village. A fur-trader had brought them such a quantity of whisky that they kept on drinking four days and nights without stopping. Our Christian Indians felt very bad at this and were in danger. One of my best Christians came near losing his life during those unhappy days.

"One of these drunken wretches came to this man's house and spoke terribly against religion. Finally he tried to stab him with his knife. It was only with the greatest difficulty that the Christian Indian averted this calamity.

"During these same unhappy days I myself had a nightly visit from drunken Indians. Whilst they were yet a great distance from my house their terrible shouts aroused me from sleep. When they came to my door they tried to enter, shouting terribly at the same time. I could not understand a word they said. I remained quiet trusting in divine Providence. When they saw that they could not get in, they went away howling. Whenever I notice that there are drunken Indians in the village I lock my door immediately when evening arrives.

"In Arbre Croche I did not have to undergo such troubles and dangers, for the Indians there are for the most part converted and the few remaining pagans can do no harm. Nevertheless, I have never repented of having come here, as Arbre Croche is far better provided for under the care of my successor, the enlightened and zealous Father Sanderl, than it was when under my charge. Besides, I have the consolation of seeing that many here who heretofore had no knowledge of Christianity, through God's grace and help have been converted to the Christian religion and now live like exemplary Christians."

In the January number of the American Catholic Review is a most interesting article from the pen of Hon. Richard R. Elliott of Detroit, Mich., entitled: "Frederick Baraga among the Ottawas." The gifted writer gives a detailed account of the nocturnal attack made by a crowd of drunken pagan Ottawas on Father Baraga's house at Grand River Mission. The facts, as recorded, are taken from a manuscript account of Rev. Walter Elliott, the celebrated Paulist Missionary, brother of the above named writer, and were communicated to him by Very Rev. Edward Jacker, who, no doubt, received them from a perfectly reliable source. Hon. Richard R. Elliott writes:

(To be continued)

A man was invited to speak at a local gathering and being the audience was tired by nobody in particular, was placed last on the list of speakers.

The time the chairman rose and announced: "Mr. Barrows will now give us his address." "My address," said Mr. Barrows, rising, "is 416 State Street. I wish you all good night."

(Nadaljevanje s 3. strani)

mo konec tej umazani zagariji. Nobene podpore več, nobena centia več za tak razdiralni tisk med nami! To naj bo geslo vseh pametnih Slovencev v Ameriki. To rojaki storite po vseh nasebinah, kajti edino potem bo odleglo penorelim liberalcem v New Yorku.

Ako pa tega ne bomo storili in bomo še nadalje dopustili, da bodo ti ljudje, katere smo podpirali skoro trideset let na razne načine še nadalje nam stregli kožo, potem bo to dokaz, da smo ljudje brez razuma, da je nam vseeno, če nas kdo obliva z gnojnico in maže naše narodno ime, našo vero in naše voditelje ali pa skuša resnično delovati koristno za narod.

Kdor bo odslej po vaših naslebinah razširjal tak umazan tisk, ki maže naše narodno ime in čast, ki sramoti naše voditelje, takemu pokazite vrata in povejte mu odkrito v obraz, da za tak nasproten brezverski tisk, ki ne pozna več nobene meje pri izbiranju sredstev za napadanje svojih bližnjih, nimate na razpolago nobenega facka več. Tako nastopimo vsi, pa bo newyorška umazana liberalna gofla kmalu za vedno umolknila.

To za enkrat, in če ne bo dovolj, pridem še na dan!

NOVA POSOJILNICA.

Ustanovitev podružnice Jugoslovskega stavbinskega in posojilnega društva v Aurora, Ill. V nedeljo, dne 14. junija je bila v Aurori organizirana podružnica znanega čikaškega Jugoslovskega stavbinskega in posojilnega društva, v katero je pristopilo osemnajst novih članov; vzeli so 235 delnic. Zastopnik za Auroro je Mr. Jerry Verbič, 635 Aurora Ave. On bo prejemal vplačila na delnice od aurorskih članov in zastopal podružnico v jugoslovskem stavbinskem in posojilnem društvu. Podružnica je izvolila za to mesto Mr. Verbiča, ker je poznan in ugleden rojak. Z njim je naša zadruga organizacija dobila zelo dobro moč.

Stavbinska društva so pod kontrolo državnih oblasti in poslušajo kakor določajo zakoni, nanašajo se na take organizacije. Vsote, naložene v stavbinskih društvih, so varne. Delavskemu ljudstvu so v veliko korist. Neštetim družinam so omogočile priti do lastnih domov. Ni čuda, da imajo med ljudstvom tak ugled in da uživajo zaupanje.

Jugoslovska stavbinska in posojilna društva zboruje vsaki petek večer v dvorani S. N. P. Jednote. Društvo ima tudi svoje zastopnike, oziroma podružnice, na čikaški North Side, v Aurori in v okolišju Lincoln in 22. ceste.

MISIJSKA RAZSTAVA V VATIKANU.

Z otvoritvijo Svetega leta se je otvorila tudi misijska razstava v Vatikanu; je nekaj podobnega kakor je bila velikobritanska razstava v Londonu. Razstavile so vse misijske dežele, najskrajnejši kotički v pragozdu, in razstava je postala tako velika, da so morali prvotno določene meje že večkrat prekoračiti. Načrt za razstavo je do najmanjše podrobnosti izdelal poseben odbor, ki mu pripadajo najznamenitejši učenjaki vsega sveta in ki je pod vrhovnim nadzorstvom "družbe za razširjanje vere."

Glavni prostori se nahajajo v notranjem delu vatikanskih vrtov. Uporabljene so najbolj moderne pridobitne tehnike, ekliptikon, film, gramofon itd. Kdor bo razstavo obiskal, si bo ogledal lahko tudi vatikansko misijsko knjižnico, misijonjski muzej, svetopisemsko tiskarno, ki tiska sveto pismo v več kot tristo jezikih, in tako naprej.

LEO B. VIRANT IZ LORAIN, OHIO, študent college kole na univerzi v Dayton, O.

DR. LOUIS J. PERME, novi slov. zdravnik Cleveland, O.

Razstava se razdeli v pet oddelkov. Najznamenitejši je oni oddelk, ki nam daje statistični pregled vsega krščanskega misijonskega delovanja, ne samo katoliškega, temveč tudi protestantskega; nadalje pregled razdelitev kristijanov po svetu, ustroj krščanskih nasebin na jutrovem, v Afriki in Avstraliji ter v Ameriki in vzhodni Aziji. In sicer vse na čisto znanstveni podlagi.

Drugi oddelk nas seznani s kulturo vseh krščanskih narodov, od najbolj preprostega prebivalca Ognjene dežele na jugu Amerike pa gor do človeka najvišje izobrazbe. Videli boš tam tudi vse orodje in vsa sredstva ljudske medicine do najnovejših načinov borbe proti nalezljivim boleznim. Ravno tako ves pregled poganskega bogoslužja, navad, šeg itd. Seznanil se boš lahko z zgodovino misijonskih kongregacij, dobil boš vpogled v delovanje misijonskih redov, od ustanovitve do danes, videl boš poseben zemljepisni oddelk, čudil se boš paviljonom posameznih redov.

POKONČUJTE MUHE!

Kakor znano, je navadna hišna muha v poletnem času naša velika sovražnica, ker prenaša nevarne bacile v naša jedila in pijačo. Na tisoče ljudi je že umrlo za jetiko ali vročinsko boleznijo, ki so bili vsled tega okuženi.

Muha je največja prijateljica nesnage, od koder prinaša kali nevarnih boleznij; naseda na gnoj, gnile ostanke jedi, mrhovino itd. Neverjetno je, kako hitro se množi mušnji zarod. Muha, ki se je izlegla na spomlad izvali kmalu zatem do 120 jajčec; to se ponavlja od mušje generacije vedno naprej, tako da se izleže do 25. septembra v sedmi generaciji že okrog šest trilijonov! muh iz samo ene spomladanske muhe. Kdor torej na spomlad ubije eno samo muho, konča življenje na trilijone muham njenega zaroda.

Glavna stvar pri hiši je, da držite v kuhinji vedno čistočo in snažnost; ne puščajte ostančkov jedil, da bi muhe prihajale do njih. Pokončujte muhe s posebnim praškom in nestrupejnimi izdelki, katere dobite v lekarnah. Nikakor ni dobro muh na mizi ali na steni pokončevati, ker s tem se pospešuje razkuženje bacil.

Dalje imejte vsa okna in vrata čez poletje z mrežami pregrajena, da ne bodo muhe prihajale blizu; posodo za smeti,

ostanke jedi in drugo nesnago (garbage) pa imejte vedno dobro pokrito v posebnih posodah zunaj na prostem.

Več napora je treba pri brzdanju jezika kakor pri dviganju kake silno težke stvari.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Globoko potrtega srca naznanjam vsem sorodnikom in prijateljem, da je moj ljubljeni soprog in oče štirih otrok,

Frank Bambich

dne 3. junija, 1925, zaspal v Gospodu po kratki boleznij vsled operacije na elepiču.

Pokojni Frank je bil rojen dne 1. novembra, 1885 v vasi Želumlje, blizu Iga in je bil star 39 let; v Ameriki je živel 24 let. Spadal je k društvu sv. Antona Padovanskega, št. 87 K. S. K. Jednote, k društvu sv. Družine, Joliet, Ill., k samostojnemu podpornemu društvu Triglav in k angleškemu društvu Moose.

Lepa hvala vsem društvom, ki so ga spremili na pokopališče in ker so prišli čut in molit, ko je ležal na odru. Pokojnik zapušča v Ameriki poleg svoje družine brata Anton Bambich v Little Falls, N. Y., enega brata Mike Bambich v Braddock, Pa. in sestro Mary Kunstek v Joliet, Ill; v starem kraju pa očeta in mater. Hvala g. župniku Rev. Plevniku za opravljene cerkvene obrede in hvala vsem darovalcem vencev ter rož, to so: Mike Bambich, Braddock, Pa.; Mary Kunstek, Mr. in Mrs. Jos. Žagar, Chicago, Ill.; Anton Cankar, Pittsburgh, Pa.; Mr. in Mrs. John Cankar, Mr. in Mrs. Jos. Horvat, Mr. in Mrs. Mike Papeš, Mr. Frank Duša, Mr. Jos. Zupančič, Mr. Pitri in Ziff, društvu sv. Družine, št. 1, društvu Triglav in društvu Moose.

Vsem lepa hvala. Hvala Mr. in Mrs. Anton Kastele in Mary Rozina, ker so mi pomagali v tem hudelem času; hvala vsem, ki ste ga spremili na pokopališče.

Tebi, dragi nam soprog in oče želimo mirnega počitka v ameriški zemlji, dokler se ne snidemo nad zvezdami. Spavaj v miru in večna luč naj ti sveti!

Zalujoci ostali:

Jennie Bambich, soproga. Frank, Jennie, Adolf, Edward, otroci. Joliet, Ill., 20. junija, 1925.

Neizmerno potrtega srca naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je dne 5. junija t. l. nemila smrt pretrgala nit življenja našemu dobremu očetu, oziroma ljubljenu soprogu

Josip Buchar-ju,

ki je po daljši in mučni boleznij, vdan v Božjo voljo dokončal svojo pot v tej solzni dolini.

Tem potom se iskreno zahvaljujem našim sosedom in številnim prijateljem, ki so ga hodili obiskovat za časa njegove mučne boleznij, kakor tudi vsem, ki so nas tolažili ob bridki uri ločitve in izrazili svoje sožalje. Najlepša hvala č. gg. duhovnikom za večkratni obisk in tolažbe. Zahvaljujemo se vsem darovalcem krasnih vencev in cvetlic; nemogoče nam je imeati vseh darovalcev označiti, ker bi vzelo preveč prostora; omenimo le društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote, društvo Najsvetejšega Imena, društvo sv. Genovefe, št. 108 K. S. K. Jednote. Dalje se zahvaljujemo za vence nastavljenecem v Pant Shop, American Laundry Institute, Pratt's Machine Shop in Merchant Mill. Hvala tudi vsem onim, ki so naročili toliko svetih maš zadržnic za pokojnika. Iskrena hvala cerkvenemu pevskemu sboru, ko je za-

pelo tako ganljivo žalostinko, "Jamica tiha . . ." da je vsakemu privabila solze v oči. Pri srčna zahvala vsem, ki ste se vdeležili pogreba v tako velikem številu; tega vašega sočutja ne bomo nikdar pozabili. Pokojnika priporočamo v molitev in trajen spomin.

Srčno ljubljani nam oče, nepozabni mi soprog! Težka bila je ločitev, ko odzvel Te nam je Bog.

Smrt ne gleda, smrt ne vpraša kamor s koso zavilni . . . Ko najdražje nam odnaša, druge res tolažbe ni:

Kakor up, da vse težave zemlje je prestal trpin. V rajske tjakaj se vsivše Adamov preselil sin.

Tankaj zopet se združili bomo skupaj enkrat vsi. Tebi tjakaj vsi sledili. — — Križ nam sveti govori. Zalujoci ostali:

Mrs. A. Buchar, soproga. Joseph, Frank, Anton, William, sinovi; Mrs. Martin Juricich, Agnes, Mary in Josephine, hčere. Joliet, Ill., 25. junija, 1925.

Advertisement for 'KOTIČEK OTROŠKO ZDRAVJE' (Eagle Brand Milk) featuring an illustration of a woman and child, and text describing the benefits of the milk for children's health.

CLANEK '119. Kaj je poslajeno kondensirano mleko? Sveže čisto polno, smetane surovo mleko od zdravih krav je mleko iz katerega se izdeluje Eagle Brand Mleko. Krave so zdravniško preiskane in enako je v mlekarah vse po živino-zdravniškem preiskovalcu spreiskano. Kondensiranja tovarne se nahajajo v bližini naših mlekar, kar pomaga, da dobimo vedno sveže mleko.

Iz vsake konve čistega surovega mleka pripeljanega v naše izdelovalnice se takoj vzame pokušnja in se takoj preskuša po izvedencih, ki lahko pronajdejo ako je dovolj dobro ali ne. Mleko, ki je bilo že preiskano in preskušeno v naših konsideriranih se takoj dne v velike posode, v katerih se ogreva in se mu prikaša čisti sladkor, katerega se nalije zato pridene, da se mleko ohladi. Tu zmes se potem izteka v čistihah kotle in od tega trenutka pa dokler se ga dne v konve, ne pride več v dotik z nobenim zrakom, kar sploh zabrani vsako nesnago ali druge slabosti. S tem procesom se ne izgubi najmanjši del svežosti in sveže mleko in pravi čist sladkor sta pravilno zmešana.

Vse konve, ki se rabijo za Eagle Brand Mleko so narejene v Bordenovih konsideriranih tovarnah, se prekušene z prisljnim zrakom za njih popolnost. Pravilno izdelane konve se potem dajo kuhati v vrelo vodo, kjer je 700 stopinj F., kar jamči popolno čistost.

Ko so napolnjene, se konve zatrdijo na način brez vsakega cinka. Torej zapomnite si, da pri hranjenju otroka z Eagle Mlekom je potrebno, da je vsa oprava absolutno čista. Tudi potem ko se je konva odprla, se mora strogo paziti, da je dobro pokrita s skodelico in držana v temnem, hladnem in čistem kraju, da ne pride na prah, muhe ali drugo mleko. Da se pravilno hrani po določenih morah, je treba strogo paziti, pri mesenju Eagle Mleka. Vselej izlujajte iz konve v žlico, toliko da je vidoravno polna in da se ne poliva. Vi sami lahko razumete, da zajemanje z žlico iz konve ni prilagodno za merjenje polne žlice, še posebej to ker se vedno prime na dnu žlice. Navodila govore toliko in toliko čajnih žlic mleka na toliko in toliko unovode; vsled tega vsaka žlica mora biti pazno izmerjena po gornjih navodilih.

Premalo hranjenje. Navadno so otroci večkrat preveč hranjeni kot pa pre malo. Ampak ako otrok joka takoj ko ste mu vzeli steklenico stran in zopet predno je prileč čas, da mu daste zopet hrano, je to znamenje, da mu pripravite od časa do časa malo močnejšo hrano in se vsstavite tam, kadar vidite, da je postal zadovoljen.

Preveč hranjenje. Ako otrok slabo spi, bluje in gre oreveč hitro blato od njega ali ima občutljive, so to znamenja, da je dobil preveč hrane ali pa da je hrana, ki jo vživa premočna za njegovo prebavo. Ako se otroka dolji in se to pripravi, tedaj naj se dolenje podaljša po gori omenjenih urah in navodilih. Za otroke hranjenje na steklenico naj se količina zmanjša z uporabljenjem je polovico navadne hrane, dokler neredno ne preneha. In če to ne pomaga, tedaj pa takoj vprašajte zdravnika za nasvet ako vse to ne pomaga.

Citajte te članke pazno vsak teden in jih hranite za bodočo potrebo.

Razpis službe duhovnika. Škofijski urad mi je naročil, naj dobim vrlega, mladega slovskega duhovnika, ki želi vstopiti v clevelandsko škofijo; pripravljen mora biti sprejeti službo med Slovenci, ki mu jo bo škof določil. Kdor misli na to, naj se zgasi na sledeči naslov: Rev. Vitus Hribar, 15519 Holmes Ave., Cleveland, O.

KAKO LAHKO POVEČATE UDOBNOŠT POLETJA.

Lahka prebava in redno izčiščenje sta glavna pogoja, da se človek v poletnem času dobro počuti. Nikakor ne morete misliti na udobnost, če je vaše črevesje zabasano in polno strupenih plinov. Trinerjevo grenko vino vam izčišča črevesje, ga drži v redu, pomaga prebavi, povrača zdrav okus in utrjuje ves vaš telesni sistem. Meseca julija in avgusta bi morali vedno imeti doma pri rokah steklenico Trinerjevega grenkega vina, sobito še, če greste kam na počitnice. To vino vam bo odstranilo vse želodčne neprilike, da boste lahko krasne dneve poletja v veselju in udobnosti preživeli. Ako tega vina nima vaš lekarnar, pišite naravnost na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill. Za utrjene noge je Trinerjev Liniment najboljši zdravilo, za kurja očesa in otiske na nogah pa rabite Triners' Corn Remedy. Čudili se boste, kako naglo vam bo to zdravilo pomagalo. (Adv.)

KOŽNE BOLEZNI

povzročajo mnogo trpljenja v teh slučajih je treba jemati:

SEVERA'S ESKO razkuževalno mazilo.

Olajša razdraženje, odpravi srbečico in druge srbeče izpuščaje na koži.

Cena 50 centov. Poskusite naprej pri lekarju. W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

IMAM NA ZALOGI IM-PORTIRANE

LUBAS - HARMONIKE

nemške, kranjske in polnovrstne ali chromatične; tri in štirivrstne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglasene. Vzajem v zameno, kupujem in prodajam tudi že rabljene harmonike vsakovrstnih izdelkov.

ALOIS SKULJ, 323 EPSILON PL., BROOKLYN, N. Y.

Telefon urad: 749. Telefon stanovanja 2223-J. Weese Printing Company Julius G. Weese, poslovođa. Tiskarne in izdelovalnica štampilj in navduka. Tiskamo v vseh jezikih. 1 JEFFERSON ST., JOLIET, ILL. 2. nadstropje, pri mostu.

JOHN OVNIČEK 1912 W. 22nd St. Chicago, Ill.

SLOVENSKI KROJAC izdeluje po meri moške obleke in vrhaje sukaje. Čisti, lika in popravlja moške in ženske obleke. Svoji k svojim!

Podpirajte domače slovenske podjetja in trgovce! Svoji k svojim!

JAZ MARY STALCER CLEVELAND, O.

sem rabila Wahčičevo Alpentinkuro za lase, ker so mi strašno odpadali tako, da bi bila vse izgubila, ako ne bi rabila Wahčičeve Alpentinkure, od katere so mi lasje takoj prenehali odpadati in dalje krasno in gosti rastejo tako, da imam sedaj en jard in tri palce dolge lase, zakaš se g. Wahčiču lepo zahvalim.

Imam pa še več drugih zdravil, katere bi morala imeti vsaka družina pri rokah v slučaju potrebe, kakor so: moške, ženske in otročje. Za rane, opekline, kraste, grinte, bule, turove, srbečo kožo, prahute na glavi, zoper sive lase, revmatizem, kostobil in tiganje, kurja očesa, bradavice itd. Pišite takoj po cenik, ga pošljem zaostoj.

JAKOB WAHČIČ 1436 E. 95th St. (blizu Wade parka) CLEVELAND, O.

VAŽNO

Je za vsakega rojaka, da vse svoje notarske posle poveri edino izkušenemu notarju. Podpisani imam dolgoletno prakso v izdelovanju kupnih pogodb, pooblastil, vsakovrstnih pobornic, oporok, dolžnih pisem, v preiskovanju stanja zemljišč in raznih drugih stvarih, bodisi tukaj ali v starem kraju, in se rojakom toplo priporočam.

ANTON ZBASNIK, slovenski javni notar, 4905 Butler Street, Pittsburgh, Pa.

F. KERŽE, 1142 N. E. Dallas Rd. CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom: Kadar naročite zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene. Načrti in vzorci ZASTONJ!

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

Established 1857. PRIHRANITE SI DENAR PRI POSILJANJU V STARO DOMOVINO.

Vedno vprašajte za ceno v naši banki. Dosegli smo strokovnjaštvo v tem oziru, da pošljemo denar po najnižji ceni. Ker smo v zvezi z velikimi denarnimi zavodi v Evropi, si lahko pri nas vedno nekaj prihranite, ko pošljete denar v staro domovino.

Pridite še danes k nam glede informacije cen. Gotovo boste zadovoljni.

Premošenje te banke znaša \$12.000.000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

Steblay & Nemanich, REAL ESTATE

Zavarovalnina proti ogoju itd.

V prodaji imamo več hiš in posestev na lepem kraju v Chicagi, Cicero in Lyonsu, Ill. Cene zmerne.

Zglasite se pri

Martin Nemanich, 1936 So. 60th Ct., Cicero, Ill.

Joseph Steblay, 2429 So. Central Park Av. Chicago, Ill.

Phone Clyde 2189-M. Phone Crawford 1484.

Advertisement for 'Domačih Zdravil' (Home Remedies) listing various medicinal products and their prices.

Blago pošljem poštino proto. Mail. Pezdur. Box 772, City Hall Sta., NEW YORK, N. Y.

SVOJI K SVOJIMI! Počpisani toplo priporočam rojakom Slovincem in bratom Hrvatino v Pueblo, Colo. svojo trgovino z obleko za moške in otroke; v zalogi imam tudi veliko izbero čevljev za ženske, sprejem tudi naročila za nove moške obleke po meri.

JOHN GERM, Slovenski trgovec. 817 East C. St. Pueblo, Colo.

ZASTAVE, BANDERA, REGALJE in ZLATE ZNAKE za društva ter člane K. S. K. J. izdeluje

EMIL BACHMAN 2107 S. Hamlin Ave. Chicago, Ill. Pišite po cenik!

K. S. K. J. Društvom: Kadar naročite zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene. Načrti in vzorci ZASTONJ!

Večno hrepenenje.

Nemško spisal F. Klug.
Poslovenil F. O. T.

(Nadaljevanje)

Pisal je pismo, ki naj bi bilo prav tako obširno kakor ono, ki ga je hotel poslati Mariji Svetec. Ko se je zmisli na Marijo Svetec, je odložil nehote pero in udaril začuden z obema rokama po mizi knjižnične sobe, v kateri je pisal; resnično: zdaj se mu je posrečilo, da misli na njo, ne da bi zopet stala pred njim kot sicer, skoro vidna in živa. Vzel je zopet pero in pisal dalje, vedno se običajno in po pravilih, ki so se mu nehote vsiljevala, da se je potihem sam nad seboj jezil. Nevoljen je raztrgal pismo in začel drugo. Zdaj je pa peresna konica še od začetka žarela.

Kot raztresene iskre so letele besede na papir in pod njihovo črno barvo je tlel tajen ogenj.

"Poslali ste mi Kurvenala," je pisal in misli so mu drevele pred peresom, "in rekli, da ima žival dušo, resnično dušo. Mislim, da ste hoteli reči: človeški duši podobno. Večkrat, ko me pogleda Kurvenal, govori ta duša z menoj in — se nemo blagruje, da ni popolna človeška duša in ji ni treba vsega čuti, kar more čutiti človeška duša. Če bi Kurvenal vedel, da je njegov gospodar Tristan . . . pišete, potem bi mu bil zvest. Ne, ne, to ni prav! Ker je zeslutil Kurvenal v svoji duši, da je njegov gospodar Tristan, zato mu je — ušel. In če bi bil Kurvenal vedel, ali je njegova gospa Izolda, potem se ne bi bil zopet vrnil sam in brez nje k meni." Pismo je oddal, ko je igral Kurvenalu ves popoldan zamislil iz Tristana, pri katerih zdaj ni več cvilil, ker se je tega že tako navadil kakor obilne hrane, katere se je njegova pasja duša brez dvoma vsekor dobro razumela.

Na pismo Bogdanovo ni bilo teden nikakega odgovora, potem pa je prišlo vabilo generala Dukića, naj pride gospod z Jelovega na Stefanovo k njemu kot gost. To vabilo je prinesel nekaj dni pred božičem služabnik, ki je moral jezdit v vas, da nakupi tam nekaj drobnarij za svojo gospodo. Bogdan je prejel vabilo z nekim presenečenjem — nič pozdrava ni dodala Diana Dukić. In kar ga je še bolj vznemirilo, je bilo to, da je Kurvenal isti dan zopet zginil brez sledu. Najbrž je šel za služabnikom ali vonjem njegovega konja, za katerega je kazal večjo dušno sorodstvo kot za svojega gospodarja Tristana.

Bogdan je čakal pisma, ali da mu bodo nazaj poslali Kurvenala — toda prišlo ni nič. To neizpolnjeno čakanje je vžigalo njegovo hrepenenje do mrzlične vročine — toda pisal ne bo, ko mu ni odgovorila Diana, četudi leži pes kje v debelem snegu in tam pogine.

Tako se je približal sveti večer. Bogdan je bil kar mogoče najbolj slabe volje v popolnem nasprotnju z veselim tekanjem po gradu. Marko je prosil gospoda, naj ne pride to popoldne več v knjižnično sobo, ker mu hočejo tam okrasiti božično drevesce. Toda Bogdan je zrl nekako temno v sveti večer. V lovski sobi je sedel in gledal skoraj balkonsko okno v daljavo. Bilo je popoldne, okrog četrte ure, in mračilo se je že. Ko bi le kdaj večer minul, si je mislil. Njegove misli so danes vedno zadevale na spomine, ki so ga boleestno, večkrat bridko dirjali. Ko bi se le zgodilo kakoli, da bi ga obrnila drugam! Toda nič se ni godilo. Ko bi le palo kaj iz zraka, kar bi bilo svetlo ali mehko ali mlo in toplo! Toda nič ni palo kot sneg, vedno samo sneg.

Ali ne bo konec popoldneva? In kaj naj začne z večerom? Ah, zakaj ni odpotoval v mesto — tam bi se lahko raztresel! Bogdan pozvoni služabniku. Pred večerjo se hoče peljati s sanmi, naj naprežejo dva rjavca.

Sani stoje pripravljene. Bogdan stoji v kožuhi na balkonu. Kar zasliši pred zasneženo ograjo gradu zvončkanje sani in topot konjskih kopit. Pred vrtnimi vrati se ustavijo tuje sani s krasnimi vrancema. Kočijaž skoči s kozla in odpre vrata . . . skoči zopet nazaj . . . in zdaj pridre tuje sani tik pred njegove.

Gorko pregrinjalo tujih sani zleti v stran . . . ven skoči Kurvenal . . . in zdaj spozna Bogdan gospodično v plašču iz temnozelenega baržuna . . . In že se smeji proti balkonu z zeleno baržunasto kapico s hermelinovimi okraski: Diana Dukić.

Bogdan se je moral premagovati, da ni glasno zavpil. Če bi nenadno prišumljali izpod neba zlati kosmi, mu ne bi moglo biti bolj pravljico pri srcu. Diana steče po kamenitih stopnicah.

"Vsaj pol ure sem hotela biti danes pri vas," pravi, "in Kurvenala sem vam hotela pripeljati, nezvesto zvesto jival!" Nato vstopi v lovsko sobo. Bogdan pridrdra usnjati stol pred peč. Diana se usede nanj, ne da bi odložila plašč.

"Ne smem dolgo ostati, do večera moram biti doma," pravi.

Bogdan hoče napraviti luč, toda zabrani mu: "Oh, tako je prijetno, v mraku sedeti pri ognju, zlasti še danes!" Sedela je v škrlatu žarečega ognja — lepa kot boginja, kot je mislil Bogdan, ki je sedel na temnem hrastovem stolu poleg nje in z nervozno roko gladil Kurvenala, kateremu se je natihem zahvaljeval za njegovo nezvestobo, ker mu je pripeljala njo, po kateri je hrepenel.

Bo li prišel pojutrišnjem in zakaj še ni odgovoril? Da, prišel bo, vedno je čakal le njene pisma.

Misli li, da se more na taka vprašanja odgovoriti s papirjem in črnilom? Da, tako misli . . . saj je imel tudi s črnilom pisana vprašanja na njenem papirju pred seboj, ko je pisal.

"Tako!" pravi ona. In ta "tako" je bil v tem hipu zanj ostra, strma pečina, ob kateri so se valovi njegovih čuvstev v trenutku odbili.

Rada bi mu bila prinesla kak dar za božič in si je mnogo izmislila, toda nič ji ni bilo dovolj dobro. Ali ji ne bi mogel in hotel povedati kako srčno željo, da bi ga vradostila? Pri njenem pogledu, ki ga je pri tem zadel, se je Bogdan stresel.

Toda v njenih belih, lepih potezah je bilo nekaj, kar ga je spominjalo na led, na sneg, na mrz, na marmornati ponos starih božjih kipov. Nekaj je bilo v njih, kot neizgovorjeni ukaz: "Poklekni!" In temu se je upiralo nekaj drugega, prav tako nerazložljivega, v njem samem. On je pač nekaj drugega kot kak Kurvenal, pes . . . četudi je Tristan, ki krvavi iz smrtne rane. In tako se je obdržal močnega.

Kar želi, to je težko dati, pravi — kar je pa lahko dati, tega sploh ne želi in ne želi od nje. "Kdor je ponosen, časti ti-

POZIV! Vabilo na POZIV!

Veliki IZLET

ALI

PIK-NIK

katerega prirede skupno

pittsburška društva K. S. K. Jednote

prvo nedeljo, dne 5. julija 1925

V DORSEYVILLE, PA.

TRUKI BODO VOZILI iz Pittsburgh-a od 11. do 2. ure in se ustavi-
vili na 44th, 48th, 51st, 52nd, 54th in 57th St. ter pri Hrvatskem Do-
mu, Etna, Pa. V Allegheny bodo čakali trucki na Chestnut in East
Ohio St., ob 11. in 1. uri.

TRUKI BODO IMELI NAPIS "K. S. K. J."

Igrala bode izvrstna godba. — Za dobro postrežbo, vročo jagnjetino,
hladno pijačo bode vsestransko preskrbljeno.

VOZNJA IN VSTOPNINA SKUPAJ 50C.

Na veselo svidenje vsem Slovencem in Hrvatom v prosti naravi kličel

Odbor.

Bogdan hoče napraviti luč, toda zabrani mu:

"Oh, tako je prijetno, v mraku sedeti pri ognju, zlasti še danes!" Sedela je v škrlatu žarečega ognja — lepa kot boginja, kot je mislil Bogdan, ki je sedel na temnem hrastovem stolu poleg nje in z nervozno roko gladil Kurvenala, kateremu se je natihem zahvaljeval za njegovo nezvestobo, ker mu je pripeljala njo, po kateri je hrepenel.

Bo li prišel pojutrišnjem in zakaj še ni odgovoril? Da, prišel bo, vedno je čakal le njene pisma.

Misli li, da se more na taka vprašanja odgovoriti s papirjem in črnilom? Da, tako misli . . . saj je imel tudi s črnilom pisana vprašanja na njenem papirju pred seboj, ko je pisal.

"Tako!" pravi ona. In ta "tako" je bil v tem hipu zanj ostra, strma pečina, ob kateri so se valovi njegovih čuvstev v trenutku odbili.

Rada bi mu bila prinesla kak dar za božič in si je mnogo izmislila, toda nič ji ni bilo dovolj dobro. Ali ji ne bi mogel in hotel povedati kako srčno željo, da bi ga vradostila? Pri njenem pogledu, ki ga je pri tem zadel, se je Bogdan stresel.

Toda v njenih belih, lepih potezah je bilo nekaj, kar ga je spominjalo na led, na sneg, na mrz, na marmornati ponos starih božjih kipov. Nekaj je bilo v njih, kot neizgovorjeni ukaz: "Poklekni!" In temu se je upiralo nekaj drugega, prav tako nerazložljivega, v njem samem. On je pač nekaj drugega kot kak Kurvenal, pes . . . četudi je Tristan, ki krvavi iz smrtne rane. In tako se je obdržal močnega.

Kar želi, to je težko dati, pravi — kar je pa lahko dati, tega sploh ne želi in ne želi od nje. "Kdor je ponosen, časti ti-

stega, ki ga meri po sebi," mu odgovor. "Zdaj morate pa vi meni dovoliti neko željo," pravi.

"Vsako, katero morem izpolniti," odvrne Bogdan.

"Povejte mi najbolj svetli in najbolj temni spomin svoje preteklosti!"

"Oboje je samo ena podoba, gospodična!"

Lahno je prasketal ogenj v peč.

"Nočete govoriti?" Njen glas doni zopet čarobno, priliznjeno.

"Najglobljo rano v sebi bi moral načeti, če bi hotel govoriti!" Bogdan se nagne s telesom nizko predse, sklene roke med razmaknjenimi koleno in strmi v prasketajoči ogenj.

"In . . . ne bi mogel . . . nihče . . . te rane zaceliti!" Prav počasi je to izgovorila. Medtem pa ko gleda Bogdan v plamen, vidi, kako se zviija v njem kosček papirja, na katerem je napisano:

"In čisto konec tak sledi, da zvaži solze ti v oči!"

In zdaj se vzpne divje nazaj, da se je dotikal tilnik gornjega roba na stolu. Prekriža roki pod glavo in zavzdihne divje in zmučeno:

O Bog! o Bog!"

(Dalje prihodnjič.)

KJE SE NAHAJA

Frank Krivina, doma iz vasi Smartna pri Dobravi, po domače Valbov? Za njegov naslov bi rad zvedel

Anton Rojt,
832 McAllister Ave.
Waukegan, Ill.

GROCERIJA in MESNICA
naprodaj v Cleveland, O., dober prsotor. Splaca se vam, da pozveste. Cena je zmerna za hitrega kupca. Vprašajte na 3565 E. 81st St., ali telefonirajte Broadway 3153. Sprejme se tudi sposoben mož, ki bi znal voditi trgovino.

NAD 20 LET

že izdelujem
HARMONIKE.

ki so med vsemi drugimi izdelki priznane za najbolje. V izdelovanju harmonik sem torej dosegel najboljšo skušnjo in prakso. Da so moje harmonike v resnici najbolj znane in priljubljene, dokazujejo številna pohvalna pisma iz vseh krajev širom držav.

V zalogi imam tudi najnovejših slovenskih in druge

PIANO ROLLE in PLOŠČE ZA GRAMOFONE.

Pišite po cenik.

Pri meni boste dobili vsak muzikalni instrument, mali ali veliki, za nizko ceno. Blago razpošiljam po celi Ameriki.

Se uljudno priporočam rojakom.

ANTON MERVAR
Music Store,
6921 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

Ako

hočete zvedeti za naslov kakega vašega sorodnika, znanca in prijatelja,

Ako

imate na prodaj kako zemljišče, farmo, trgovino ali hišo,

Ako

hočete da bo Vaša trgovina, ali podjetje še bolj napredovalo,

OGLAŠAJTE

v največjem slovenskem tedniku

"GLASILU K. S. K. JEDNOTE!"

NAJVEČJA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA

V Zjedinenih državah je vedno pripravljena postreči društvom vseh Jednot, trgovcem in posameznikom za vse vrste tiskovine.

NAJNIŽJE CENE TOČNO POSTREŽBO LIČEN IZDELEK

dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilu K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v raznih jezikih. 28 letna skušnja tiskarstva je naša učiteljica.

AMERIŠKA DOMOVINA

V svojem lastnem poslopu

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

4444

NE BODIMO "PODLAGA TUJCEVI PETI" BREZ POTREBE!

Ako hočete zavarovati hišo, pohištvo, avtomobil ali kaj drugega; kupiti ali prodati hišo ali lot; izposoditi ali komu posoditi ali kam poslati denar; če imate opravke v sodnji ali imate notaraki posel, se zaupno obrnite na J. KLEPČEC AGENCY, JOLIET, ILL. 107 Chicago St. Phone 5788 & 2196-R.

Največja zaloga Lubasovih harmonik!

in edina agentura za vse Ameriko, za najboljše vrste starokrajске kose, motike in drugo orodje. Z naročilom nam pošljite denar ali poštno nakaznico. Poštnino plačamo mi, cene so:

Kose MOLDOVKE, najmočnejše, jamčene, 26—28—30—33 palcev dolge, so po \$2.50, šest kos skupaj po \$2.00 vsaka.

Kose, ožje POLERANKE, ročno kovane, 30—32 palcev dolge, po \$1.50, št kos skupaj po \$1.00.

Klepalno orodje po \$1.00, malo težje po \$1.50.

Konišča močna in trpežna, izdelana doma na Kranjskem, po \$2.00, ta lažja po \$1.50.

Brusilni kamni "Bergamo" po 75 manjši po 50c.

Oselniki po 50c.

Srpi, veliki za klepati po \$1.00. Ribežni za repo ribat po \$1.50. Motike "Struške" ročno kovane pri Dobrem polju, letos kaljene nalaže za ameriškansko zemljo, po \$1.50. Razpošiljam starokrajске šilifane literne steklenice, cene so: 1/2 litra 90c, 1 liter \$1.25, 2 litra (štetan) \$2.00.

Naslov zapišite samo:

STEPHEN STONICH, CHISHOLM, MINN.

Razpošiljam tudi v vse kraje dobro zapakirane bakrene kotle s kapo in cevmi.

Pred ognjem in tatovi

so naše varnostne škrinice vedno varne. V njih lahko hranite vse svoje vrednostne papirje, zavarovalne police, zemljiške prepise, bonde in sploh vse, kar je vredno hraniti. Iste so vam vedno dostopne med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemini za \$3 na leto. Ključne hranite vi, tako da brez vašega ključa škrinice nikdo ne more odpreti.

Tudi so vam na razpolago brezplačno privatne sobice, kjer lahko brez motenja in vmešavanja od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa odstranite obrestne kupone na svojih bondih.

Naši uradniki so vam z veseljem na razpolago pri posvetovanju radi nakupa vrednostnih papirjev, kojih obrestna mera je višja od nazadnih vlog in kojih varnost vam ne bo nikdar delala skrbi.

V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas. Naš kapital in rezervni sklad znaša več kot \$740.000.00.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST. 11 JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, predst. Chas. G. Pearce, bank.

Joseph Dunda, penos. knar.

PREVIDNO in PAMETNO

ravna oni, ki svojega denarja ne drži doma brez obresti, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mestne (municipalne) ter šolske bonde in bonde občeznanih korporacij, ki mu donajajo od 5% do 6% obresti na leto. Te obresti se lahko s odstrinitimi kuponi lahko zamenja vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate.

Način kupovanja bondov je priporočati tudi podpornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za pojasnila v slovenskem jeziku, da vam dopošljemo ponudbene cirkularje.

A. C. ALLYN & CO.

71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

A. Grdina & Sons

TRGOVINA S POHISTVOM IN POGREBNI ZAVOD

6017-19 St. Clair Ave. — 1053 E. 62. St.

Cleveland, O.

Telefonska služba dan in noč:

Randolph 1881 ali pa Randolph 4550.

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.

Eddy 5849.

Agitirajte za K. S. K. Jednoto!